

ekoloji kolektifi
politik programı
ecology collective
political program

ekoloji kolektifi politik programı

ecology collective political program

Ekoloji Kolektifi 13 Ocak 2007 tarihinde gerçekleştirdiği kuruluş genel kurulu ile 10 yıllık mücadelesinde yeni bir döneme adım attı. Bugüne kadar on yıllık mücadele süreci içinde kendini çoğaltan Ekoloji Kolektifi, önümüzdeki dönemi toplumsal sorumluluğu ile değerlendirerek yoluna devam ediyor. Bu açıdan Ekoloji Kolektifi, önümüzdeki dönemi siyasal ve tarihsel özgüllükler ekseninde kavramaya çalışarak, yaşamın yeniden anlamlandırılması ve değiştirilmesi mücadelesine katkı koymak adına yok oluşa ve yok sayılmaya karşı tüm ezilenlerle ve ezilenlerin yanında mücadele etmeyi toplumsal ve kişisel bir sorumluluk sayıyor.

Suyun, havanın, toprağın, emeğin birlikte özgürleşmesi, halkların birlikte barış içinde yaşaması, her türden milliyetçi, militarist, cinsiyetçi ve yasaklayıcı eğilim karşısında orman denilen dünyayı birlikte yaşamak adına yola koyuluyor. Bu doğrultuda 2. Olağan Genel kurulunda aldığı kararlar ve programı ile 1. Olağan Genel Kurul kararlarını güncelleyerek yürüyüş hattını bir kez daha ortaya koyuyor. Bu program, Ekoloji Kolektifi'nin 23.1.2010 tarihindeki 2. Olağan Kongresi tarafından kabul edilmiştir.

Ecology Collective, with establishment general assembly held on 13 January 2007, stepped into a new period in its 10 years struggle. Ecology Collective has multiplied itself since the establishment and proceeds on its way in the new period without departing from its social responsibility. In that respect, by trying to comprehend the political and historical specificities of the coming period it considers as a personal and social responsibility to fight together with the oppressed against destruction and negligence and for changing and giving a new meaning to life. It launches forth for the asynchronous liberation of water, air, land and labor, living the world together in peace against all kind of nationalist, militarist, sexist and prohibitive tendencies. It manifests its line again after the updates in the decisions taken in the first and second general assemblies. This program was adopted by the second congress of Ecology Collective held on January 23, 2010.

A Genel Siyasal Değerlendirme:

1. Dünyada Durum

Her gün binlerce insanın öldüğü, milyonlarca canlının yok olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Dünya ekonomisi savaşa dayalı bir politika üzerinde şekilleniyor. Her şeyin alınıp satıldığı bu dünyada insanlar ve doğa yoksullaşırken, finans piyasalarında kârlarına kâr katan şirketler bu yoksullaşma ve yok oluş pahasına zenginleşiyor.

Yaşanmakta olan ekolojik kriz, bütüncül ve yaygın bir özellik gösteriyor. Bu kriz, banka krizi, ekonomik ve finansal krizi de içerip aşacak biçimde yaygınlaşıyor. Merkezine emek ve doğa sömürsünü alan bu yeni kapitalist dönemde, ekolojik krizin etkisi, yaygınlığı ve derinliği giderek artıyor. Kapitalizm, salt emek sömürü üzerinden yükselmiyor. Ekolojik kriz dönemecinde doğa sömürü olmadan kapitalizmin ayakta kalma şansı kalmıyor. Washington Konsensüsü ile yapılandırılan neoliberal modelin sonuna gelmiş durumda, ancak kapitalistler açısından bu modelin bir alternatifi de henüz yaratılmış değil. Sadece neoliberalizm içine bazı Keynezyen öğeler sokularak devam ettirilmeye çalışılıyor. Devlet müdahaleciliği anlamında hayata geçen Keynezyen unsurlarsa bankalar, şirketler gibi finansal devamlılığı sağlayacak araçların kurtarılmasında kullanılıyor.

Yeryüzü, tüm canlarıyla, giderek artan bir hızla, barbarlığa ve yokoluşa doğru sürükleniyor. Diğer yandan, kapitalistlerin gündemine bir "hizaya alma" ve aynı zamanda neoliberal ekonomik politikalarının "sürdürülebilirliğini sağlama" aracı olarak girmiş olan iklim krizine etkili bir yanıt olamayan Kyoto Protokolü'nü, bir yanıt bile üretemeyen Kopenhag Zirvesi takip ediyor. Aynı zamanda bu iklim değişikliği zirve ve anlaşmaları, buradan reformcu bir medet uman antikapitalistlerin / sosyalistlerin de bu anlamda yolun sonuna geldiğini gösteriyor. Yeşil bir kapitalizm olabilir mi? sorusu böylece tarihin çöplüğüne atılmış bulunuyor. Bu durum, ekolojist sosyalist hareketin perspektifinin tarihsel-nesnel doğrulanması anlamında bir imkan da sunuyor. Anti kapitalist olmayan bir "çevrecilik" anlayışı böylece bir kez daha tarihin duvarına toslanmış oluyor. Ancak halen bu ders, çıkartılmak için "yeşilleri", "çevrecileri", ve hatta "ekolojistleri" beklemeye devam ediyor.

Ekolojik krizin emek ve doğa sömürü üzerinden karakterize olması sonucunda, önümüzdeki dönemde giderek yaygınlaşan eko-vergiler, konut ve ulaşım alanında radikal değişimler olacağını söylemek mümkün. Daha kötü yaşam koşulları, dışsallık olarak nitelendirilen çevresel maliyetlerin içselleştirilmesi süreci ile doğanın sömürü maliyetleri toplumun üzerine yıkılacak. Yeşil sektörün hızla gelişmesi ile kapitalizm için yeni yatırım alanları doğacak. Gıda egemenliği ellerinden alınmış, suları ve enerjileri satılmaya başlanmış toplumların tüm yaşam varlıkları önümüzdeki süreçte özelleştirmenin konusu haline gelmeye başlayacak. Bartın termik santralinde Çinli kölelerin çalıştırıldığı, tekel fabrikalarının teker teker satıldığı bu süreçte, tek başına emeğin sömürsü ya da tek başına doğanın sömürsüne indirgenmiş bir yaklaşım doğru bir mücadele zemini tarif

A A Broad Political Review

1. International Situation

We live in a world where thousands of humans and millions of living beings are dying every day. The world economy is formed through a politics based on war. In this world, where everything is bought and sold, humans and nature are getting poorer while in the financial markets companies are increasing their revenues at the cost of this impoverishment and annihilation.

The ecological crisis we are going through has a widespread characteristic. This crisis includes the banking, economic and financial crises, exceeds them and becomes more persistent. In this new capitalist period, in which the exploitation of labour and nature is at the centre, the impact, persistence and depth of the ecological crisis is growing more and more. Capitalism does not only advance on the exploitation of labour. In the ecological crisis period capitalism has no chance of staying alive without the exploitation of nature. We are at the end of the neoliberal model based on the Washington Consensus, but from the perspective of the capitalists no alternative to this model has yet been created. Through putting some Keynesian issues into neoliberalism it is only tried to continue this model. Keynesian recipes in the sense of state intervention are used to rescue banks and companies which secure the continuation of the financial system.

The world with all its living beings is being pushed more and more into barbarism and extinction. On the other hand the Kyoto Protocol, which is a tool for capitalism to realign and perpetuate neoliberal political economics and is no answer to the climate change crisis, is followed by the Copenhagen Conference which has no answer to the crisis at all. At the same time these Conferences and Protocols show that those anticapitalists/socialists who aimed for a reform through them reached a dead end. The question 'can there be a green capitalism?' is thus thrown into the dustbin of history. This situation offers the ecologist-socialist movement a chance to be ascertained by the objective historical reality. Thus an 'environmentalism', which is not anti-capitalist, has again reached a dead end. But this lesson is still waiting to be learned by 'Greens', 'environmentalists' and even 'ecologists'.

As the ecological crisis is characterised by the exploitation of labour and nature, it can be said that in the coming period there will be radical changes in the areas of ecological taxes, housing and transportation. Worse living conditions and an ecological burden defined as externality are going to be internalised and thus the costs of the exploitation of nature inflicted on society. With the rapid growth of the green sector, new investment areas will be born for capitalism. All means of living of societies from which the hegemony over nutrition has been taken away and the waters and energies of which are started to be sold are going to be a topic for privatisation. In this process, in which Chinese slaves are made to work in the thermal power plant in Bartın and TEKEİ

etmiyor. Doğanın ve emeğin esnek üretimin bir girdisi olan gören kapitalist üretim modeli, ekolojik krizi derinleştiriyor.

Kapitalistler, maliyetlerini aşağıya çekmek için sınırsızca sömürdüğü emeği ve doğayı, kendi tarihsel sonunu hazırlayacağını korkusuyla, daha otoriter ve faşizan rejimlere meyletmek zorunda kalıyor. Yaşanan dönüşüm salt emeğin istihdam biçiminde esnekleşme ve işçileştirme süreçlerinde yaşanmıyor. Tekel mücadelesi sürecinde olduğu gibi, tarımdan kentsel alana kadar topyekun, yaşamın tüm maddi unsurlarını, sermayenin mülkiyeti haline getiren bir birikim süreci yaşanıyor.

Finansal birikim için değişim değeri üzerinden üretilen konutlar ve yaratılan konut talebinin sadece finansal krizi tetiklediği öngörüsü bu anlamda eksiktir. Bu gelişme, topyekun dünyayı kapsayan, ekolojik krizin derinleşmesine yol açan bir süreci tetiklemiştir. Büyük mimari projeler, Kentsel yenileme ve dönüşüm uygulamaları başta olmak üzere şehirlerin giderek kırları temellükü, kent merkezlerinin özelleştirme konusu olması, kentin merkezlerinden çeperlerine yoğun bir göç dalgasının yaşanması, kırların boşalmaya yüz tutması, kır ve kent arasındaki çelişkinin onarılamaz bir biçimde derinleşmesini, kentlerin kendi içinde parçalanmasını, kamusal alanların tasfiyesini; gıdanın, suyun ve toprağın yok olmasını birlikte ve eş zamanlı olarak tetiklemektedir. Ekolojik krize, bu anlamda emeğin ve doğanın sömürsüne eş anlı bir mücadele yürütülmediği sürece, toplumun kendini yönetebilme, doğayla birlikte üretebilme ve bu anlamda da toplumsal demokrasiyi inşa edebilme koşulları yaratılamayacaktır. Bu bağlamda da kapitalist üretim içinde, devlet yönetiminin demokratikleşmesini ummanın olanağı kalmamıştır. Ancak toplumsal direniş odaklarının, özyönetim biçimlerinin geliştirilmesi süreci, toplumsal demokrasinin kapısını açacak, emeğin ve doğanın eş anlı özgülleşmesini sağlayacak bir olanak sunacaktır.

Bu bağlamda hatırlamak gerekir ki, dünya savaş sanayisi başta Amerika, İngiltere, İsrail, Fransa olmak üzere bu sanayi de aktör olmaya soyunan Çin, Rusya, Hindistan, İran ekseninde giderek büyüyor. Dünyanın kendi varlık koşullarını iyileştirmek için bütçe ayıramayan kapitalist ve kapitalistleşme sürecindeki ülkeler, milyarlarca doları savaş makinesine yatırıyor.

Savaş makinesinin gündelik hayatı ve tüm habitatı istilası karşısında, halkların ve doğanın tepkisi de giderek yeni biçimlerde ortaya çıkıyor. Bir yanda Latin Amerika ülkelerinde yaşanan yeni sosyalist deneyimler sol partileri iktidara taşıırken, diğer yanda dünya halklarının büyük bir çoğunluğu da siyasal karar alma mekanizmalarının dışına itiliyor. Oy vermeye endekslenmiş siyasal partilere dayanan temsili demokrasiler toplumların kendi kendilerine geleceklerini belirleyebilmelerinde etkin bir işlev üstlenemiyor.

1990'lı yıllar ve özellikle Birinci körfez krizinden sonra, Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkasya'nın dünya siyasetinin ekseninde oynadığı görece ağırlık giderek hissediliyor. Özellikle 2001 yılında yaşanan ikiz kuleler deneyimi, Amerika'nın Afganistan'a müdahalesi, Irak'ı işgali

plants are one by one sold, an approach reduced to either labour or nature exploitation is not the right basis for a struggle. The capitalist production model, which sees nature and labour as an input for flexible production, deepens the ecological crisis. As they fear that their unlimited exploitation of labour and nature for the sake of reducing costs will bring the end of history capitalists are forced to lean towards more authoritarian and fascist regimes. The transformation we are going through is not only seen in the flexibilisation of labour. Just as in the case of the TEKEL struggle, we are going through a process of accumulation in which all material factors, from agriculture to the urban space are made properties of capital.

The view that houses produced above their change value for the sake of financial accumulation and the demand for housing created by that triggered only the financial crisis is in this way inadequate. This development has triggered a process which includes the whole world and opens the road for a deepening of the ecological crisis. Huges architecture projects, urban rejuvenation and transformation being the most prominent examples; cities acquiring the rural areas, city centres becoming the target of privatisation, city centres migrating to sub-urban areas, rural areas beginning to be emptied, the contradictions between rural and urban areas deepening in an unreparable manner, imploding cities, liquidation of public spaces trigger the synchronous annihilation of food, water and land. As long as a synchronous struggle against the exploitation of labour and nature is not made, the conditions for the creation of the self-governing of society, production with nature and societal democracy will not be existent. In this manner, we can no longer hope for a democratisation of the state within a capitalist production system. Only loci of societal resistance, processes of developing ways of self-governance will open the door of societal democracy and create the chance for the synchronous liberation of labour and nature.

With respect to this aspect we have to remember that the world war industry, led by the US, UK, Israel, France and followed by China, Russia, India and Iran continues to grow. Capitalist countries and countries aspiring to become capitalist are unable to put aside a part of their budget for the amelioration of the situation of nature but invest billions of dollars into the war machinery.

The resistance of the people and nature against the invasion of the everyday life and all of the habitat by the war machinery comes into being in different ways. On the one hand new socialist experiences lead left parties into power in Latin American countries, but on the other hand the great majority of the people of the world is excluded from decision-making mechanisms. Representative democracies based on political parties focussed solely on voting cannot play a productive role in making people shape their future themselves.

The relative importance of the Middle East, Balkans and Caucasus has been felt since the 1990s and especially since the first Gulf Crisis. Especially the 2001 Twin Tower

sonrasında giderek şekillenen Büyük Ortadoğu Projesi, Kafkasya-Balkanlar-Ortadoğu üçgeninde biçimlenen siyasal ve ekonomik egemenlik politikaları, siyaseti daha acımasız ve sert bir zemine taşıyor.

Bu coğrafyada şekillenen kan ve barut pazarlıklarında, toplumların ve doğanın yaşamının hiçbir öneminin olmadığını görüyoruz. Irak'ta binlerce yıllık uygarlıklar yağmalanır, milyonlarca insan öldürülürken enerji, su, toprak üzerinde şekillenen pazarlıklar da bir o kadar sertleşiyor. Amerika bir yandan konut kredilerinden kaynaklanan krizini atlatacak ve tüm dünya ekonomilerini çöküşe sürükleyecek politikalarından en ufak bir taviz vermezken, dünyanın geleceğini göz göre yok oluşa sürüklüyor.

Önümüzdeki yirmi yıl içinde bu savaşların daha fazla derinleşmesi üzerinden şekillenen ekolojik kriz, hepimizin yaşamlarını alt üst edecek nitelikte ve çapta. Bu savaş koşulları ile kuşatılmış coğrafyamızda tüm yoksullar, güçsüzler, ezilenler, mağdurlar bir parça ekmek, bir bardak su, bir nefes havadan mahrum kalmakta...

Huzurunu ve toplumsal barışını yitirmiş, gelecek hakkında umutlarını tüketmiş halkların, kendi dışındaki diğerlerini düşman olarak görmeye kodlandığı bir süreçten geçiriliyoruz.

Kapitalist dünyanın savaşa endekslenmiş siyaset anlayışı, dünyamızı aç, susuz, havasız, duygusuz ve ruhsuz bırakıyor.

Her gün dünya yoksullarının sofralarından çalınan hasat, tarım tekellerinin kasalarına akıyor. Tarım ve gıda şirketleri dünyadaki savaş sanayinin en önemli bileşenlerini olarak karlarına kar katıyor. Biyoteknoloji uygulamaları sonucunda tohumu denetim altına alan şirketler, binlerce yıllık evrim sürecini de kontrol altına alıyor. Toplumların ve doğanın artık ve atık haline gelmesi pahasına geliştirilen politikalar, dünya üzerinde binlerce insanı topraksız, ekmezsiz, mülksüz bırakıyor.

Kafkasya-Balkanlar-Ortadoğu başta olmak üzere enerji paylaşım savaşlarının eksenine sokulan, bu savaşı yönlendiren şirket ve devletlerin denetimi altına giren her coğrafya, halkların bir birine düşman edildiği; etnik temizliklerin gerçekleşme tehlikesini barındıran, ırkçı ve muhafazakâr taleplerin keskinleştiği; ağır savaş koşullarının kol gezdiği, doğa tahribatının en uç noktalara tırandığı koşullar yaratıyor.

Sanayi uygarlığı savaşı perçinlerken, doğanın sınırlı olanaklarını da yok ediyor. Kapitalist büyüme ve kalkınma politikaları, su varlıklarının sonunu getiriyor. Milyonlarca insan bir bardak su bulamazken yine de su sıkıntısının nedeni olarak gösterilmeye devam ediliyor, suya ulaşmak piyasanın insafına terk ediliyor. Uluslararası suların denetimi, yönetiminden başlanarak tüm su varlıkları şirketlerin kontrolü altına giriyor. Su da özelleştirme politikaları tüm dünya su varlıklarının geleceğini tehlikeye sokuyor. 'Kıt kaynaklar' ideolojisi ile hesaplaşmak özellikle suyu toplumsal ve temel bir hak olarak örgütlemek için zorunludur. Suyu metalaştıran, alınıp satılabilen bir mal haline getiren kapitalist ekonomi için mal haline getirilen her şey kıttr. Piyasa mantığı, bir malın değişim değerinin artması

experience, the intervention of the US in Afghanistan, the Project of the Greater Middle East in the aftermath of the Iraq invasion, the politics of political and economic hegemony in the triangle Caucasus-Balkans-Middle East lead politics into a harder and more cruel ground.

We see that the peoples and nature have no importance in the gunpowder and blood bargainings that is shaped in this region. The bargaining on energy, water and land has been harshened while millions of people are being killed and civilization that has lived for thousands of years is being looted in Iraq. The USA, while standing firm on its policies that would overcome its crisis welded from mortgage credits, is taking the world economy to the collapse and future of the world to the annihilation.

The ecological crisis that is shaped by the deepening of the wars within the next 20 years has the capacity to turn our lives upside down. In our region surrounded by the war all the poor, oppressed people and victims are deprived of a piece bread, a glass of water, a breath of air...

Peoples who have lost their comfort, societal peace and hopes for the future are coded to see the others as their hostiles.

Politics in the capitalist world that is bound to war takes our food, water, air, emotions and spirit.

The crops stolen from the tables of the world poor flows into the cashboxes of the agricultural monopolies. As the most important constituents of the war industry, agricultural and food companies are increasing their profits constantly. The companies that have brought seeds within bounds also gets the evolution process under control. Policies developed at the expense of societies' and the nature's becoming remnant and waste, leave the thousands of people in the world without land, bread and dispossessed.

In every region, most of all the Middle East, Balkans and Caucasus, that are put in the line of energy sharing wars and put under the control of the companies and countries governing these wars, peoples are being antagonized, racist and conservative demands are being raised, people are forced to live under heavy war conditions and the risk of ethnic cleansing, devastation of nature is climbing to the highest level.

While the civilization of industry is being riveted, the limited resources of the nature is being destroyed as well. Capitalist growing and development politics brings the end of the water resources. Although millions of people do not have access to a glass of water, they are blamed as the reason of the water shortage. Access to water is left to the mercy of the market. All the water assets are being brought under the control of companies starting from the control and governing of the international waters. Privatization of water resources jeopardizes the future of all the water assets in the world. It is an imperative to fight against the ideology of "scarce resources" to be able to make water as a social and fundamental right. Every thing is scarce for the capitalist economy that commodifies water.

için onu kıtlaştırır. Bu anlamda su kıtlığı demeden önce suyun kıtlaştırılmasına vurgu yapmak önemli bir başlangıç noktasıdır.

Savaş sanayinin sermaye birikimi, tarım, gıda, enerji, su başta olmak üzere, yaşam değerlerinin kontrolünün derinleşmesine dayanıyor. Bu zeminler aynı zamanda halkların bir birbirine düşman edildiği, emeğin ve doğanın değersizleştirildiği, atık ve artık haline getirildiği koşulları da yaratıyor. Dünya, bunun en acı sonuçlarını iklim değişikliği ve kuraklık sorunlarıyla yaşıyor.

Yoksulların ekmeğe, havaya, suya ve toprağa kavuşması, nitelikli bir eğitim ve sağlık hakkından yararlanması, kendi geleceklerini kendilerinin kurmasının olanağı bulunmuyor.

Bu dünyada suyun, toprağın, havanın özgürleşmesinin, kendi varlıklarını yeniden üretebilmesinin koşulları her geçen gün yok ediliyor. Binlerce yıllık doğa ve tarih değerlerinin yaştırılmasının, insanların, hayvanların özgürleşmesinin olanakları yok ediliyor.

Herkes ihtiyacı kadar herkesin yeteneğine göre diyenler yok sayılıyor.

İçinden geçtiğimiz dünyada ekmek, su, hava, hürriyet satılığa çıkarılmıştır. Çünkü daha çok savaş, daha çok katliam, daha çok gözyaşı, daha fazla otorite, tahakküm, sömürü daha fazla kar demektir.

2. Türkiye'de Durum

Türkiye'de ise 1980'li yıllarla birlikte sermaye birikim rejiminin niteliğinde köklü bir dönüşüm yaşanmaya başladı. 12 Eylül darbesi, 24 Ocak ekonomik kararları ile birlikte tüm toplumsal, ekonomik ve siyasal yaşam köklü bir dönüşüme uğratıldı. Dünyanın pek çok yerinde yaşanan darbe dalgasından Türkiye'de kendi payına düşeni aldı. Sermaye birikim sürecinde dönüşümü de işaret eden bu süreçte, bu dönüşüm iki temel üzerinde şekillendi. Bunlardan birincisi, toplumsal üretim ilişkilerinin liberalleştirilmesine yönelik yapısal reformlar, iktisadi, hukuksal ve toplumsal dönüşümler; ikincisi ise, devlet-toplum ve toplum-birey ilişkilerinin, toplumsal örgütlülük biçimlerinin ve niteliğinin liberalleştirilmesine yönelik idari, mali, finansal, hukuki, teknik dönüşümler olarak gözüküyor.

Temelde ekonominin ve politikanın, üretimin ve yönetimin liberalleştirilmesini içeren bu süreçte, uluslararası dinamikler kadar içsel dinamikler de belirleyici oldu. İthal ikameci dönemde etkinlik alanı artan ve sosyal bir devlet anlayışı doğrultusunda hareket eden devletin liberalleştirilmesi, hem iktisadi ve sosyal alanda ki faaliyetlerinin piyasaya bırakılmasına hem de devletin yönetsel ve politik açıdan liberalleştirilmesine dayanıyordu. Bu liberalleştirme ekonomik liberalizmin ve yeni liberal düşüncenin tezleri doğrultusunda hayata geçiriliyordu. İktisadi ve sosyal alandaki liberalleştirme, ücretlerin düşürülmesi, özelleştirme, deregülasyon, sosyal devlet harcamalarının kısılması gibi bir dizi yapısal düzenlemeyi barındırıyordu.

Dünyayla birlikte Türkiye'yi de etkisi altına alan küresel

2. The Situation in Turkey

A radical change in the character of capital accumulation regime started to take place in the 1980s in Turkey. Social, economic and political life was transformed by the 12 September coup and 24 January economic program. Turkey got its share of the coup wave in the world. Transformation of the capital accumulation regime was shaped on two grounds. One of them was the liberalization of the social relations of production by means of structural reforms and economic, legal and social transformations. The second one was the liberalization of state-society, state-individual relations, types and character of social organizations through administrative, financial, legal and technical transformations.

Internal dynamics had decisive role as much as international ones in this process including the transformation of economy and politics, production and administration. The liberalization of the state that had expanded its coverage during the import substitution period meant the liberalization of the state in terms of politics and administration as well as leaving the political and social activities to the market. This liberalization was brought into practice according to the thesis of economic liberalism and new liberal thought. The liberalization of economic and social life included several arrangements like the decrease in wages, privatization, deregulation, cutting the state expenditure in social services. * * * *

Global capitalism and liberal conservative political regime that took Turkey under its effect together with the whole world deepen the sharing wars shaped on energy, air, water and food assets. The capital, that maintains its existence by commodification and appropriation of natural resources, is conditional upon the implementation of the apparatuses of coercion more and more to create new fields of accumulation.

Privatization politics that picked up speed after the 1982 Constitution gained new vision in the 2000s in Turkey. The 1982 Constitution laid the legal ground for the privatization of public assets. However, the capital accumulation that grew through privatization of public assets, has reached its historical limits. The changes including the existing political structure for the new accumulation fields are being carried out in the whole region. * * *

It is observed from the concentration fields of the capital that the new accumulation fields of the capital are genetics, bio-diversity, water, forest, land, food, energy and ai in our region. The capital needs a total legal freedom in these fields. The debts of the ones who indebted the country was tried to be paid by privatizations until the 2000s. Since the 2000s, however, selling the natural and cultural assets was seen as the new tool for managing the debts and capital accumulation. The ecological crisis accompanied by the economic crisis accelerated the process of the commodification of more and more natural assets. That is why thousands of watercourses has become the subject of privatization. Pastures, forests, coasts are becoming the

kapitalizm ve liberal-muhafazakâr siyasal rejim, enerji, hava, su, toprak, gıda varlıkları üzerinde şekillenen paylaşım savaşlarını da keskinleştiriyor. Bu varlıkları birer kaynağa ve mala dönüştürüp el koyarak kendi varlığını sürdüren sermaye açısından yeni birikim alanları yaratmak zor aygıtlarını giderek daha fazla hayata geçirmeye bağlıdır.

1982 Anayasası sonrasında Türkiye'de hız kazanan özelleştirme politikaları 2000'li yıllarla birlikte yeni bir görünüm kazandı. 1982 Anayasası, kamu varlıklarının özelleştirilmesinin hukuki alt yapısına olanak tanıdı. Ancak kamu varlıklarının özelleştirilmesine yaslanarak büyüyen sermaye birikimi tarihsel sınırlarına dayandı. Yeni birikim alanları için mevcut siyasal yapıyı da içine alacak top yekûn değişimler, bölgeyi de içine alacak bir dönüşüme beşiklik ediyor.

Önümüzdeki yıllarda içinde bulunduğumuz coğrafyada sermayenin yeni birikim alanları genetik, biyolojik çeşitlilik, su, orman, toprak, gıda, enerji, hava, olduğu sermayenin yoğunlaştığı alanlardan da anlaşılmalıdır. Sermaye, bu alanlarda hukuki olarak tam bir serbestliğe kavuşma ihtiyacı duyuyor. 2000'li yıllara kadar özelleştirmelerle, ülkeyi borçlandıranların borçları kapatılmaya çalışıldı. 2000'li yıllardan itibaren ise doğa ve kültür varlıklarının satışı bu borç politikasını yönetmenin, sermaye birikiminin yeni politik müdahale alanı olarak görüldü. Ekolojik krizin, ekonomik krizi içermesi ile birlikte, daha fazla doğa varlığının, piyasa malı haline getirilmesi süreci hızlanıyor. Binlerce dere özelleştirmenin konusu haline bu nedenle geliyor. Meralar, orman alanları, kıyılar turizmin ve sanayinin hammaddesi oluyor. Toplumdan çalınan bu varlıklar, sermayenin özel mülkü haline getiriyor. Kullanılıp işi bittiğinde ise birer atık olarak, toplumun önüne bırakılıyor.

Son yıllarda hızını arttıran kentsel dönüşüm mantığının arkasında da bu gerçek var. Bu aynı zamanda temel hakları budayan, sağcı ve liberal eğilimini dışa vuruyor. Bu açıdan 1982 anayasasının mantiki sonuçlarına kavuşturulması gerekiyor. Bu mantiki sonuç, 1980'li yıllarda Türkiye'nin devlet politikası olarak yöneldiği kapitalist ve liberal politikaların mantıksal sonuçlarıdır. Bu nedenle mevcut siyasal ve iktisadi rejimden bir kopuşu değil, sermaye birikimi açısından bir sürekliliği temsil edecek dönüşümler yaşanıyor.

Kentsel dönüşüm uygulamalarının geçtiğimiz yıllarda içinde hız kazanarak arttığı ortadadır. Kentsel toprakların yeniden sermaye haline getirilmesi süreci hızlanmıştır. Bir yandan gecekondu alanlarının diğer yandan şehir merkezlerinin kentsel dönüşüm konusu haline getirilmesi süreci hızlanmıştır. Kentlerde yaşayan milyonlarca insan konut sorunu ile yüz yüze Anayasal değişiklikler kapsamında konut da bir hak olmaktan çıkarılmaktadır.

Savaşa ve sömürüye dayalı politik hat içinden çıkılmaz sorunlarının çözümünü toplumun sırtına maliyet olarak yığıyor. Yaşamak hak olmaktan çıkıyor. Esnek üretim, işçileştirme, mülksüzleştirme süreçleri hızlanıyor. Toplumsal hizmetler piyasalaşıyor, her türlü doğa varlığı metalaşiyor. "Sosyal devlet", "işletmecî devlet" e dönüşüp, devletin

raw materials for tourism and industry. Those assets stolen from the society are being made the private property of the capital. When they are exhausted they are left as waste materials.

There is the same reality under the logic of urban transformation that picked up in the recent years. This reveals the rightist and the liberal tendency that cuts back the fundamental rights. This is also the logical consequence of the capitalist and liberal politics that the Turkish state tended in the 1980s. Thus, it does not represent not a break from the existing political and economic regime but rather a continuity in terms of capital accumulation.

It is clear that the urban transformation projects that re-capitalize the urban lands, accelerated in the last years. The process of both squat areas' and city centers' becoming the subject of urban transformation has accelerated. While millions of people living in the cities are confronting housing problem, Constitutional amendments took housing out of human rights.

The political line based on war and exploitation passes the costs of severe problems on society. Life is going out of being a right. Processes of flexible production, proletarianization, seizing the properties of the poor has gathered speed. Social services are being supplied by the market and all kind of natural resources are being commodified. "Social state" is turning into "manager state" while the authoritarian character of the state looms large. Majority of the population in Turkey is getting poorer.

Thousands of people working for the public sector or the private sector, most of all the workers of Tekel, Novamed, Sinter, Sugar work, highway and railway workers are living under the tread of unemployment. One third of the people who are capable of work face unemployment in Turkey. In addition to the unemployment appeared during the privatization process of public assets, the financial crisis have effected the all production areas. The privatization process shown that it has capacity to trigger radical transformations both in urban and rural areas. The privatization process of Tekel cannot be seen just as making the employment types flexible and insecure work conditions becoming hegemonic the rule. It, together with the privatizations in tea and sugar, will also open the door for capital to exploit the nature more as well as the labor in the coming period. Particularly the privatizations in sugar would be the most severe strike in food sovereignty in the country. Corn exporters prefer corn syrup as sweetener instead of sugar beet, which constitutes the most important sphere of fight against privatizations in sugar. We should draw attention on the fact that the widespread use of corn syrup in food would cause severe health problems like obesity.

At the same time, the elimination of those production areas would have irreparable effects in rural areas. The masses taken out of the production or forced to work for low wages also losses the ways of political participation. While the state is turning into a manager and the citizen is turning into a customer, the tools for parliamentary democracy and

otoriter karakteri daha fazla ön plana çıkarken, Türkiye nüfusunun büyük çoğunluğu da giderek yoksullaşiyor.

Tekel, Novamed, Sinter, demiryolu, itfaiye, karayolları, şeker fabrikaları işçileri başta olmak üzere kamu ve özel sektörde çalışan binlerce insan işsizlik tehdidi altına kalıyor. Türkiye'de çalışabilir nüfusun üçte bire yakını işsizlikle karşı karşıya kalıyor. Kamu varlıklarının satışı sürecinde ortaya çıkan işsizlikle birlikte, dünya konut kredi sistemiyle patlak veren uluslararası ekonomik krizin etkisi altında finansal piyasalarda baş gösteren bunalım etkisini tüm üretim alanlarında gösteriyor. Tekel ile birlikte yaşanan özelleştirme sürecinin kırdı ve kentte köklü dönüşümleri yaratacak ve daha fazla ekolojik krizi tetikleyecek bir nitelik taşıdığı ortaya çıkıyor. Tekelin özelleştirilmesi süreci sadece istihdam biçimlerinin esnekleştirilmesi, güvencesiz iş koşullarının kural haline gelmesi olarak değerlendirilmez. Aynı zamanda önümüzdeki dönemde şeker, çay özelleştirmeleri ile birlikte sermayenin, emekle birlikte doğayı da daha fazla sömürsünün kapısını açacak. Özellikle şeker özelleştirmesi, ülkedeki gıda egemenliğine vurulan en önemli darbe olacak. Mısır ithalatçısı şirketlerin, tatlandırıcı olarak gıdalarda, şekerpançarı şekerini yerine mısır şurubunu tercih ediyor olması, şeker özelleştirmelerine karşı en önemli direnç alanı olarak ortaya çıkıyor. Mısır şurubunun gıdalarda yaygın ve egemen olarak kullanılmaya başlanmasının, obezite başta olmak üzere toplumun genelinde yaratacağı sağlık sorunlarını görmek gerekiyor.

Aynı zamanda, bu üretim alanların tasfiyesinin kırsalda da geri dönüşü olmaz etkilerinin olacağını bilmek gerekiyor. Üretimin dışına itilen ya da düşük ücretle çalışmak zorunda kalan kitleler siyasal katılım yollarını da yitiriyorlar. Devlet işletmeciyeye, vatandaş müşteriye dönüştükçe, parlamenter demokrasi ve katılım araçları işlevsizleşiyor; temsili demokrasinin meşruiyet zeminleri yıpranıyor. İhracata dayalı büyüme ve piyasa ekonomisi siyasal karar alma süreçlerini merkezileştirdiği oranda emeği de siyasal katılımın dışına itiyor. Cumhurbaşkanlığı seçimleri, 22 Temmuz genel seçimleri bu çıplak gerçeği bir kez daha göstermiştir.

Toplumun büyük bir kesimi için temsili demokrasi, seçimler, oy kullanmanın siyasal katılım açısından her hangi bir karşılığı bulunmamaktadır. Önümüzdeki günlerde ortaya çıkacak olan Anayasa değişikliği tartışmaları ve demokratikleşme süreci de sistemin daha fazla otoriter bir karakter kazanmasının aracı haline gelecektir. Referandum ile taçlandırılacak Anayasa değişikliği süreci sonrasında yeni bir 22 Temmuz süreci yakındır. Bu seçimler, toplum üzerinde yaratılan yapay istikrar geriliminin sürdürülebilir kılınması açısından değerlendirilmelidir. Kürt sorunu, laiklik tartışmaları, yüksek yargı, YÖK gerilimlerine sıkışmış siyaset arenasında AKP ve dışındaki parlamenter muadillerinin ortaya koyduğu benzer politik önermeler toplumun daha güçlü bir biçimde AKP'ye yönelmesine zemin hazırlamıştır.

AKP VE Ergenekon gerilimi altında yeniden yapılandırılmaya başlanan yargısal süreçlerdeki dönüşüm giderek hız kazanacaktır. Kamu hukuku alanının giderek daraldığı, özel hukuk mantığının etki alanını giderek arttırdığı bu süreçte,

participation lose their functions, and the legitimacy ground for representative democracy is wearing. In the same ratio the export-oriented development and market economy centralize the political decision making processes, they leave the labor out of political participation. The elections for presidency and the general elections on 22 July revealed this reality once again. Representative democracy and the elections do not secure political participation for the majority of the population. Amendments in Constitution and the so-called democratization process would be the tools for a more authoritarian system. We will encounter a new 22 July process after the constitutional amendment that will be concluded with a referendum. The elections should be assessed as the attempts to make the superficial stability tensions created among the society sustainable. Similar political solutions put by the equivalents of the AKP in the political arena characterized by the tensions concerning the Kurdish question, debates on secularism, appellate courts, Higher Education Council (YÖK) made the groundwork for the masses to prefer the AKP.

The transformation in the juridical processes shaped under the AKP and the Ergenekon tension will gain speed in the coming period.

B. Organizational Status and Positioning

Sooner or later, combat appears within some substantial practices during the alienation, pauperization and divestiture process.

These substantial practices may appear as political, societal and economic sights. It is significant to take these appearances out and to combat in these fields. Having a presence condition based on wastes and leftover production, current capitalist-liberal-conservative system can not show a tendency to free the nature and the labor. Because of this reason, the first thing to be said about the capital that dispels the society and the nature is the need for raising the anti-capitalist combat. Capitalism is the system of waste and leftover production and it eliminates the presence conditions of society and nature.

From this perspective, we should accept that the combat for refreshing the presence conditions of society and nature is an anti-capitalist combat. At this moment, we should present a group of specificities of substantial practices that this combat comes out. Otherwise, it is not possible to understand anti-capitalism. This necessity brings the burden of ideological, theoretical and practical settlement with the appearance types of capital. This settlement may be meaningful if we live it in our whole daily lives including our habits, desires and relationships.

Capitalism destroys both the rural and urban areas and affects a wide range of the public. However, we have to show what type of a political tendency, what type of an organizational understanding and what type of a world we desire against this destruction.

Indigents of rural and urban, women, workers and farmers are getting propertyless and villagers appear to be the

kişi ve örgütlerin devletin kararlarına yargısal denetim yoluyla sağladığı katılım araçları da işlevsizleştirilmek istenecektir. Doğa koruma amaçlı açılan davalar sonucunda alınan yargı kararlarını uygulatacak örgütsel yapıların yaratılması için ise kentlerde ve kırdaki uygulanmayan yargı kararları sürecinin olağan bir rejim statüsüne kavuştuğunun toplum tarafından algılanabilir kılınması gerekecektir.

Toplumsal gerilimlerin odak noktası haline getirilmeye çalışılan laik- anti laik gerilimi de özü itibarıyla egemenler arası iktidar kavgasının bir görünümü olarak ortaya çıkıyor.

Bu kavgada da liberal-otoriter laiklerin karşısında, yeni muhafazakâr İslamcılarının siyasal-toplumsal projelerinin hayat bulmasının koşulları oluşturuluyor. AB ve ABD arasında gidip gelen devlet politikalarında, siyasal rejim de liberal muhafazakârlık hattının dışına çıkamıyor.

Ortadoğu coğrafyasının yeniden şekillendirilmesinde AKP'nin temsil ettiği İslamcı muhafazakâr siyasal hatta verilen yeni rol, bölgedeki savaş ve sömürü üzerine kurulu istikrar koşullarını bozacak güçlerin şu ya da bu şekilde kontrol altına alınması, marjinalize edilmesi ve bastırılmasıdır. Bu politikaların geliştirilmesi içinde bir yandan toplumsal barışı bozacak etnik, dini temelli ırkçı hezeyanları daha diri tutmak, sömürü ve savaş karşıtı siyasal ve sosyal hareketleri ise şu ya da bu şekilde geriletme çabaları ortaya çıkıyor.

AKP hükümeti eliyle yürütülen özelleştirme, serbestleştirme politikaları her gün daha büyük bir insan kitlesini yoksullaştırırken, doğa tahribatının boyutlarını daha da derinleştiriyor.

Bu süreçte ekolojistlerin temel mücadele zeminleri de şekilleniyor. Başta tarım, enerji, su, gıda, toprak ve havanın özelleştirilmesi, temel değer ve hizmetlerin piyasalaştırılmasına ve bunlarla eşanlı emeğin değersizleştirilmesine, sömürüsüne karşı bir mücadelenin yükseltilmesinin zorunluluğu gün geçtikçe kendisini daha fazla dayatıyor. Ekolojik krizin yüksek basıncı altında özelleştirmeye karşı toplumsallaştırmayı, yabancılaşmaya karşı özyönetimi, kamulaştırmayı, sivilleşmeyi gündeme taşımak, şiddet karşıtı politik arayüzler oluşturmak, sadece ezilen sınıf, cinsiyet ve halklar için değil "çevre" diyegeldiğimiz habitatımız için de ilk hedef haline geliyor.

Kamu varlıklarının piyasalaştırılması sürecinin son uğrak noktası olarak yargı ve meslek örgütlerindeki dönüşümün de önümüzdeki günlerde tamamlanacağı öngörülebilir.

Bu durumda ekoloji mücadelesinin yargı kararları ile bugüne kadar şu ya da bu biçimde belli düzeyde sağladığı kazanımlarda bir bir geriye dönecektir. Üst yapıda köklü dönüşüm sürecini tetikleyen kapitalist Pazar ilişkilerinin coğrafyamızda inşa etmeye kalktığı baskıcı toplumsal sistem giderek artacaktır. Bu açıdan önümüzdeki günlerde su ve enerji alanlarında hızlı özelleştirme programlarının da hız kazanacağı görülmelidir.

Hidroelektrik santrali kurulan pek çok dere şimdiden özelleştirme kapsamına alınmıştır. Tekel'de yaşanan özelleştirme süreci ve tarımda dönüşüm etkisini kısa bir süre sonra çay ve şeker alanlarında da gösterecektir. Bu

political subjects of the ecological combat and we face the problem of how to organize them on a common basis of combat. First of all, we face the responsibility and necessity of the mission of obtaining collective combat unification of rural and urban laborers, raising the ecological combat of labor, creating a multi subject public area, organizing these political subjects in a symmetrical way.

The ideological and political manipulation of NGO's and environmentalist flanks cause the reactionary of the combat against the ecological crisis, covering the organized society. It is a necessity to overcome the ecological crisis with an anti-capitalist combat because of the policies of the political authorities, the general political condition in the world and in Turkey, habits of consumer society and founding of a society centered by modern capitalist values and production-consumption manners.

We face many problems in this respect. Most of the society is left naked by prevailing policies based on pauperization and plundering. These parts of the society have lost the chance of any type of assurance solidarity, mutualization and political participation. They also loose their right of living. Today, right of living started to turn into the right of resistance.

From this perspective, ecosocialist combat has to achieve an organizational style, that is labor centered, self management based, highlights societal justice and equity, anti capitalist and politically unified. At this respect, ecologic combat has to organize the public impoverishment and exploitation, seizing and abuse of the nature within the one and same axis.

Ecologist combat has to undertake the responsibility of ideological fortification within labor movement for revealing its own social practices, to introduce this combat to social dynamics. In all the fields where we feel this responsibility, we have to enrich all our organizational integration, widening and unification opportunities.

We have been in the movements in the fields of energy and agriculture, including the ones against gold mining, nuclear power and GMO's. In these fields, we saw the advantage and disadvantages of working together with the other organizational structures. By time, basic political, personal and organizational tensions cause a clumsy structure for the platforms. Under the conditions where the capacity of moving together is replaced by organizational competition, the bases of moving together are disrupted. Because of this reason, during the upcoming period of combat, we have to use the energy we spent for platform type organizations regardful and carefully. During the upcoming period of combat, ecologists need a political settlement that may have the chance to provide dilution within the mass, to make the abuse of nature and exploitation of labor apparent. From this perspective, the process "food and seed is our right, bio-safety right now" that we started in 2008 appropriated its affect for masses. During the process of legalization of genetically modified, the process described by the government is seen simply a food right combat. However, it

alanlarda tarımsal yapılardaki dönüşümle birlikte kamu denetimindeki varlıklar özel mülkiyet konusu haline gelecektir. Bu yapıların elindeki araziler şirketlerin eline geçmeye başlayacaktır. Milyonlarca insanı yeni bir işsizlik dalgası beklemektedir. Tarımdaki köklü dönüşümler kentsel sorunları bu açıdan giderek derinleştirecek, kamunun üretim yaptığı alanlarda alışveriş merkezleri yükselmeye devam edecektir. Bu açıdan ekolojik özgürlük mücadelesi kırdaki ve kentte yaşanan bu köklü dönüşümün farkında olarak hareket etmelidir.

B. Örgütsel Durum Ve Konumlanış

Eninde sonunda yabancılaştırma-yoksullaştırma ve yoksunlaştırma sürecinde mücadele bir takım maddi pratikler içinde açığa çıkar. Bu maddi pratiklerin siyasal, toplumsal ve ekonomik görünümü olabilir. Önemli olan bu görünümü açığa çıkartmak ve bu alanlarda mücadele etmektir. Varlık koşulu atık ve artık üretmeye dayalı bu kapitalist-liberal-muhafazakar sistem doğayı ve emeği özgürleştirecek bir yönelim sergileyemez. Bu nedenle sermayenin toplumun ve doğanın var olma zeminlerini yok etmesi karşısında ilk elden söylenecek şey, kapitalizme karşı mücadeleyi yükseltme zorunluluğudur. Atık ve artık üretim sistemi olan kapitalizm, toplumun ve doğanın varlık koşullarını ortadan kaldırmaktadır.

Bu açıdan toplumun ve doğanın kendi varlık koşullarını yenileyebilmesi için verilecek mücadelenin kapitalizm karşıtı bir mücadele olduğunu kabul ettiğimiz anda bu mücadelenin açığa çıktığı bir takım maddi pratiklerin özgüllüklerini de ortaya koymak gerekir. Yoksa tek başına kapitalizm karşıtlığını anlamanın olanağı kalmayacaktır. Bu zorunluluk sermayenin açığa çıkma biçimleriyle ideolojik, teorik ve pratik hesaplaşmayı da zorunlu kılmaktadır. Bu hesaplaşma ise, emek mücadelesinde olduğu kadar alışkanlıklarımızda, arzularımızda, ilişkilerimizde, kısacası gündelik hayatın bütününde yaşandığında anlamlı olacaktır.

Kapitalizmin kırdaki ve kentte yarattığı tahribatın sonuçları geniş bir halk kesimini etkilemektedir. Ancak bu tahribat karşısında nasıl bir politik yönelimle, nasıl bir örgütlenme anlayışı ile nasıl bir dünya istediğimizi ortaya koymak gerekiyor.

Ekoloji mücadelesinin siyasal özneleri olarak ortaya çıkmaya başlayan kır ve kent yoksulları, kadınlar, işçiler, mülksüzleşmeye başlayan çiftçiler ve köylülerin ortak bir mücadele zemininde nasıl örgütleneceği sorunu önümüzde durmaktadır. Her şeyden önce kır ve kent emekçilerinin kolektif mücadele birliğini sağlama görevi, emeğin ekoloji mücadelesini yükseltme, çok öznel bir kamusal alan yaratma, bu siyasal öznelerin birbirine bakışimli bir tarzda örgütlenmesi sorumluluğu ve gerekliliği önümüzde durmaktadır.

Ekolojik kriz konusundaki mücadeleyi, sivil toplumcu ve çevreci cenahın ideolojik ve politik manipülasyonları örgütlü toplum kesimlerini de içine alacak şekilde gericileştirmektedir. Siyasal iktidarların politikaları dünyadaki ve Türkiye'deki genel siyasal durum, tüketim toplumunun

is obvious that it has a wider scope. Resistance against the genetically modified organisms on the basis of this combat means to resist against the monopoly of international monopolies that attempt to control the sugar markets and transfer them dependant to corn. Although we had the ability to create a web of defense and a bio-safety law that prohibits the production of gmo's is put in the agenda of the Assembly, we still have the responsibility of action and the responsibility to think within the unity of agricultural system. Without being against the privatizations in the sugar sector, the combat against gmo will not succeed. Because of this reason, during the following days, we have to organize more effective and unified front against the privatization of sugar sector together with sugar workers, the workers and farmers in the sugar beet fields and consumers.

We have to empower our ideological positioning that we followed during the ecological combat with massive and political power. This is the only way to avoid the danger of transformation of collective combat to a narrow and elitist movement. If we are going to try to reach the masses by this perspective, we should not lose our political positioning, concentrate on our internal fortification and increase our capacity to intervene the political life. We have the responsibility of creating a massive combat. We should see that, this is not possible by a perspective that sees the unified combat in rural and urban as a combat that is surrounded by bureaucratic mechanisms and having the mission of pressurizing the government. Especially about the water, we should know that in urban and in rural, water is being a subject for private law. So that it cannot be protected by a single law. So that, we should not take into consideration that the styles that could absorb the sprouts into the bureaucratic mechanisms.

It is not possible to trust a water law draft of the government against the water, woods, lakes and rivers plundered by capitalist urban policies. The main thing is that the combat dynamics should occur not as a pressure to the government but as a power leading to self management. Waiting for measures that will protect water basins against the pressure of population and urbanization and waiting to see the embedded development of urban and rural is not possible for NGO politics. This type of politics gives the management of water to state water management. The aim is to collect water as a resource, inventor and transfer water to private companies: administrate water and marketing urban and rural water services. For this purpose, it is foreseen to changeover the law of water and ownership regime. Packing and controlling of seeds by corporations, state owning of water, controlling of water by corporations' breaks the connection of human with nature entirely. So that, we have to feed the organizational styles that will develop anti capitalist standings and make the coordination between these movements, seeing that it is hard to unify separate the combats for water that occurred independently from each other.

Meanwhile, in the future, re arranging of mining sector will

alışkanlıkları, modern kapitalist değer yargıları ve üretim-tüketim tarzlarıyla yörüngesine kavuşan toplumsalın kuruluşu ekolojik krizi kapitalizm karşıtı bir mücadele ile aşma ufkunu zorunlu kılıyor.

Bu açıdan bir dolu sorun yumağı ile karşı karşıya kaldığımız bir çağda, yoksullaştırma ve yağmalamaya dayalı egemen politikalar toplumun geniş bir kesimini çırılçıplak bırakmaktadır. Her türlü güvence, dayanışma, yardımlaşma ve siyasal alana katılma olanağını yitirmiş bu toplum kesimleri bir ve aynı zamanda yaşama haklarını da yitirmektedirler. Yaşama hakkı bugün direnme hakkına dönüşmeye başlamıştır.

Bu açıdan ekolojist mücadele, emek eksenli, özyönetim anlayışına dayanan, toplumsal adalet ve eşitlik vurgusunu ön plana çıkartan, kapitalizm karşıtı siyasal hattı bütünlüklü bir tarzda örgütlemeyi başarmalıdır. Bu açıdan ekoloji mücadelesi toplumsal yoksullaşma ve sömürü ile doğanın yağması ve temellük edilmesini bir ve aynı eksende örgütlemelidir.

Ekolojist mücadele önümüzdeki dönemde kendi toplumsal pratiklerini açığa çıkartmak açısından emek hareketinin içinde ideolojik tahkimat yapma, bu mücadeleyi toplumsal dinamikleriyle buluşturma sorumluluğunu üstlenmek zorundadır. Bu zorunluluğu hissettiğimiz tüm alanlarda örgütsel bütünleşme, genişleme ve birleşme olanaklarımızı zenginleştirmek zorundayız.

Enerji ve tarım alanlarında yürüttüğümüz mücadele de temel olarak, altın madenciliği, nükleer karşıtı ve genetiği değiştirilmiş organizmalara karşı hareketlerin içinde var olduk. Bu alanlarda diğer örgütsel yapılarla birlikte hareket etmenin olanak ve sıkıntılarını yaşadık. Platform tarzı yapılarda yaşanan temel siyasal, kişisel, örgütsel gerilimler, bir süre sonra bu örgütlerin hantallaşmasının da nedeni haline dönüşmeye başladı. Birlikte hareket etme kapasitesinin yerini örgütsel rekabetin aldığı koşullarda, birlikte hareket etme zeminleri de erozyona uğradı. Bu nedenle önümüzdeki dönemde platform tarzı örgütlenmelere harcadığımız enerjinin daha özenli ve dikkatli kullanılması gerekmektedir. Önümüzdeki mücadele sürecinde ekolojistlerin, kitle içinde eriyik olma olanaklarına kavuşmasını sağlayacak, doğa ve emeğin sömürsünü birlikte görünür kılacak donanımı inşa edecek politik bir yapılanmaya daha çok ihtiyaç vardır. Bu bağlamda 2008 yılında başlattığımız "gıda tohum hakkı biyogüvenlik hemen şimdi" süreci etkisini geniş kitlelere mal etmiştir. Genetiği değiştirilmiş organizmaların yasal bir mevzuata kavuşturulması süreci olarak devlet tarafından tarif edilen süreç basitçe gıda hakkı mücadelesi olarak görülse de bundan daha kapsamlı bir eksene sahip olduğu ortadadır. Bu mücadele zemininde gdolarla karşı direnç göstermek aynı zamanda ülkede şeker sektörünün pancardan mısıra dayalı hale getirilerek, uluslararası tekellerin kontrolüne girmesi yönündeki eğilimin de önünde bir engel olarak durmaktadır. Bir savunma ağı oluşturabilme becerisini göstermiş olmamıza karşın, gdoların ülkede üretilmesinin yasaklanmasını sağlayacak bir biyogüvenlik yasası meclise

continue and regulations that enable mining everywhere, even in forests, will increase. Gold mining activities that accelerated in Ulukışla, Bergama, Uşak and Artvin will deepen the exploitation mechanisms in social and economic life. It is needed and required to connect these basis as we tried in March 2009 in World Water Forum about water combating, together with urban movement of collective work society, bursa doğader, çiftçi sen, kybele cooperative, platform against GMO. We should try the same thing for the combat against mining. As we unified opponents of mining with teke! worker protestors, we have to unify all the urban and rural combats within the axis of nature and labor. These two main experiences have been quite instructive for the collective.

We have to create field of acquisitions against the private property system that possesses the agricultural systems and urban centers more and more. We should create and request for qualified transportation systems, shelter for everyone, free medical treatment free education and qualified cultural and social environments in the cities to free the urban centers. We have to resist the plunder of historical cities and emphasize the approaches that foresee the balanced and public sided development of urban and rural. Accordingly, we have to enrich the climate change with the theme of justice for climate and arrange effective types of combat against the third bridge, urban transformation practices, industrial capitalization of agriculture, gmo's and nuclear, thermic and hydro electrical power plants. We should develop our economic and cultural dynamics to re-found the broken link between the urban and rural. We have to ensure the consolidation of the movements in this area each time.

It is required to systematize the future works under the title of combat against the ecological crisis. From this point, it is important to describe substantially the required basis.

2. Social Solidarity Against Ecological Crisis

Development of social solidarity forums against ecological crisis should be adopted as an organizational orientation. These forums where different campaign dynamics and practices share knowledge and experience should be organized as public sphere where political practices are shared in order to set a symmetrical ground for the fight. These grounds should be regarded as a contribution to the social acts and to their politicization, awareness of their own specificity and their becoming subjective. Moreover, these grounds will also provide seeds of social peace and very close friendship to take root. Importance of supporting the fights of one another against ecological crisis in rural and urban areas will emerge and this will give chance to the both areas to understand the importance of carrying out the fight jointly and developing it together. Political decisions developed on these grounds should be regarded as a way of development of the acts that support each other.

Research meetings with the participation of local political agents are necessary as they will be preparatory. Within the programmes that will be developed by the participation

gelmiş olmasına karşın, tarımsal sistem bütünlüğü içinde düşünme ve eylem sorumluluğumuz vardır. Şeker sektöründeki özelleştirmelere karşı durmadan gdo karşıtı mücadele başarılı olmayacaktır. Bu nedenle önümüzdeki günlerde şeker özelleştirmeleri karşısında daha etkin ve birleşik bir cepheyi şeker işçisi ve şeker tarlalarında çalışan tarım işçisi-çiftçisi ve tüketicilerle birlikte örgütlemeliyiz.

Ekoloji mücadelesinde yürüttüğümüz ideolojik konumlanışı kitlesel, politik bir güçle perçinlemek gerekmektedir. Kolektif mücadelenin dar ve seçkin bir harekete dönüşmesi tehlikesi ancak bu eksende aşılabilir. Bu açıdan geniş bir kitleye ulaşma konusunda bir çaba içine gireceksek siyasal hattımızı kaybetmeden, iç tahkimatımızı yoğunlaştırmamız, kamusal alana yüzü dönük bir tarzda politik alana müdahale kapasitesini arttıran zeminler geliştirmemiz gerekmektedir. Bu anlamda kitlesel bir mücadele yaratabilme sorumluluğu altındayız. Kır ve kentte yıllardır savunduğumuz birleşik mücadele çizgisinin, bürokratik mekanizmalarla örülmüş ve devlete baskı organı işlevi gören bir stk perspektifiyle yol alamayacağını görmemiz gerekir. Özellikle kent ve kırdaki suyun giderek özel hukuk konusu haline gelmesi karşısında suyun bir kanunla korunamayacağını bilmeliyiz. Bu nedenle dipte kızaran dalları, bürokratik bir mekanizma içinde eritecek tarzlara itibar etmemeliyiz.

Kapitalist kentsel politikalar ile yağmalanan su, orman havzalarının, göllerin ve nehirlerin korunmasına ilişkin devlet elindeki su kanunu taslağına ve ya bu bağlamda bir taslağına itibar edilerek siyaset üretmek mümkün değildir. Aslolan bu alanda ortaya çıkmış mücadele dinamiklerinin bir baskı grubu olarak değil bizatihi kendilerini yönetebilecek bir güç olarak açığa çıkartılabilmesidir. Su havzalarının, yapı ve nüfus baskısından korunmasına yönelik, bir koruma açılımını beklemek, kır ve kentin bütünlüğe gelişimine yönelik bir ufuk çizgisi görmeye çalışmak stk siyasetinde mümkün değildir. Bu siyasetin Kanun tasarısı da, sözünü fazla uzatmadan su varlıklarının, devletin su işleri müdürlüğü elinde biriktirilerek kaynak haline getirilmesi, bu kaynağın envanterinin çıkartılması, şirketlere tahsisi, işletilmesi; kent ve kır su hizmetlerinin piyasaştırılmasını sağlamaya yönelik olacaktır. Ama bunun yapılabilmesi için de su hukukunda ve mülkiyet rejiminde köklü değişimler de öngörülmelidir. Daha önceden tohumun patentlenerek şirketlerin denetimi altına girmesi ile suyun mülkiyetinin devlete, şirketlere geçmesi, insanın yeraltı ve üstündeki diğer varlıklarla bağı tamamen kopartıyor. Bu nedenle su mücadelelerinin birbirinden bağımsız biçimde ortaya çıkmasının yarattığı etkinin kısa sürede birleşik bir örgütlenmeye dönüşmesinin güçlüğünü gerek bu hareketler arasında koordinasyon sağlayacak, anti kapitalsit duruşlar geliştirecek örgütsel tarzları beslememiz gerekiyor.

Bu bağlamda madencilik sektörünün yeniden düzenlenmesi ve orman alanları başta olmak üzere tüm alanlarda madencilik yapılabilmesinin önünü açacak düzenlemelerin önümüzdeki günlerde giderek artacağı kestirilmelidir. Ulukışla, Bergama, Uşak, Artvin de hız kazanan altın madenciliği faaliyetleri sosyal ve iktisadi hayatta

of experts in their subjects and conscious individuals and groups, in the medium term, hints of political styles will arise, which will lead to development of the idea of self-management both as ideationally and practically.

Social solidarity is also possible by rewriting the history to some extent and consciousness of living the life with history. In this sense, in their ecological fight in the rural and the urban, they didn't own the historical memory that emerged in Turkey specifically. Therefore, whatever there was in the past must be comprehended with historical meanings and it must be brought into light that the act has emerged from memory of the history, not from goodwill of some person or groups. It is necessary to bring light to especially the urban fight in 1960's in rural areas, and to the meaning of union, organization and systems in rural fight areas especially in forests and waters.

There is a need for solidarity system which will build political unity and get through organizational competition of organizational structures that are in the joint front and escape such approaches that compare him with the others rather than regarding the failures of socialization efforts in a system where there is social isolation and one man relationships as inaptitude. It is important to put forward an effective sharing and reveal solidarity power to unite the unequal relationships with egalitarian foundations and with a sense of horizontal organization, rather than regarding the organizations as a stepping stone. Therefore, it is important to know that somebody will live at peace in nature by means of the practices that free human actions such as cooking, reading, socializing, communicating with people, overcoming egos and paving way for skills. In this sense, it is important for people in the social solidarity system, to know that there is a need not only for correlating in professional sense but also for developing communication in human, social and cultural sense.

3. Organizational Solidarity And Blending Against Ecological Crisis

It is our primary aim to create an organizational solidarity system on the fight against ecological crisis. So far, some organizational structures that wage with platform organizations on who to say the senior statement hasn't done anything for creating this solidarity system. However, they caused concretionary practices on the fight ground. This kind of conscious that turns social solidarity into political competition and makes it status concern can't organize anything rather than their own narrow group benefits and personal benefits- we can't really say that they can organize even this. Although the green party founded in 2008 as a political focal, if it turned into a sect with the structures that are composed of its own shape and if left separated from the mass fight, then we should remember our obligations for developing our means for socializing the fight.

Fight against ecologic crisis is a fight of women, poor, workers, unemployed people, unpropertied peasants, conscious social groups, employees for freeing the nature

derinlemesine sömürü mekanizmalarını arttıracaktır. Bu zeminler arasındaki bağların kurulması gerekli ve zorunludur. Tıpkı 2009 Mart ayında Dünya su forumunda imece toplumun şehircilik hareketi, bursa doğader, çiftçi sen, kybele kooperatifi, gdohayır platformu ile su mücadelesinde birleşik mücadele biçimleri denediysen maden karşıtı mücadelede de bu zeminleri denemeliyiz. Maden karşıtlarını tekel işçilerinin mitinginde birleştirdiğimiz gibi sokaktan tüm kır ve kent mücadelelerini doğa ve emek ekseninde birleştirmeyi denemeliyiz. Bu iki temel deneyim kolektif açısından oldukça öğretici olmuştur.

Kent merkezlerini, tarımsal sistemleri giderek daha fazla temellük eden bir özel mülkiyet sistemi karşısında kazanım alanları yaratmak zorundayız. Şehir merkezlerini özgürleştirmek, şehirde nitelikli ulaşım sistemleri, herkes için barınma, parasız sağlık, eğitim için mücadele etmeli, yaşanabilir kültürel ve sosyal çevreler yaratmalı ve talep etmeliyiz. Tarihi kent merkezlerinin yağmalanması karşısında direnmek, kır ve kentin dengeli ve kamucu bir planlama ile gelişmesini önleyecek yaklaşımları kurgulamalıyız. Bu bağlamda da iklim değişikliğini, iklim için adalet teması etrafında zenginleştirerek, üçüncü köprüye, kentsel dönüşüm uygulamalarına, tarımın endüstriyel kapitalistleştirilmesine, gdolara ve nükleer, termik, hidroelektrik santrallere karşı etkin mücadele biçimleri kurgulamalıyız. Kırda şehir arasında kopan bağın yeniden inşası için sosyal, ekonomik ve kültürel dinamiklerimizi geliştirebilmeliyiz. Bu alandaki hareketler arasında her defasında konsolidasyonu sağlamak bizim için gerekli ve zorunludur.

Ekolojik krize karşı mücadele üst başlığı etrafında önümüzdeki dönemde yürütülecek çalışmaların sistematikleştirilmesi gerekmektedir. Bu açıdan gerekli olan bir takım zeminleri somut olarak tarif etmek önemlidir.

1. Ekolojik Krize Karşı Mücadele Tarzı

Ekolojik krizin mağdurları olarak ön plana çıkan kitlelere yüzünü dönebilecek, bu kitlelerle ilişki kurabilecek bir dilin yaratılması ilk elden üzerine düşünmemiz gereken sorun alanıdır. Politik dilin uzmanlaşması ve teknikleşmesinden kurtulmak gerekmektedir. Ancak bunu gerçekleştirirken de bir tür ekonomizme bulanmış bir politik dili de yeniden üretme tehlikesinden kurtulmak gerekiyor.

Bunu sağlamanın yolu da, ekolojist mücadelenin emeğin ve doğanın özgürleşmesi mücadelesi olduğunu ısrarla vurgulamaktır. Bu özgürleşmenin sadece toplumsal bölüşüm ilişkilerinde kurulacak bir eşitlik temelinde değil, toplumun kendi geleceği hakkında karar verebilmesine olanak tanıyan yönetim tarzlarının örgütlenmesiyle mümkün olacağını göstermemiz gerekiyor. Toplumun neyi, nasıl, ne kadar, kimin için ve hangi tarzda üretmesi gerektiğini sorgulamak bu açıdan oldukça önemlidir.

Kapitalizmin yıkıcılığının, militarist, milliyetçi, muhafazakâr ve liberal tarzlarda yeniden hortlatıldığı; kalkınmacı, sivil toplumcu, yönetişimci bakış açılarının ele geçirdiği kamu anlayışının alt üst edilmesinin bir yolu da çok öznel bir

and the effort and re-establishing the life in an anti-capitalist style. Shaping around the anti-capitalist fight practices existing in nature and effort focused rural and urban areas, blending in a programmatic axe against ecological crisis is a historical responsibility. Therefore, ecological corporation reveals consistency on the building of an axe on a programmatic level. There is a need for re-blending grounding the union of rural fights arising from problems of urban opposition in urban alternation areas and problems of mining, water, forest and agriculture. During this process, it is important to develop the employee organizations, unions and other mass organizations in this axe and also to expose these organizations to the ecological fight axe in programmatic level. Air, water, soil, reaching energy, meeting out the social justice, conscious of living should be developed as an ecological path on the fight ground where workers, women, poor, unpropertied, landless peasants, people whose rights are exploited, the ones who aren't considered to be citizens and the order that has become leftover and waste are organized.

For this reason, it is necessary to leave the area concerning point of view and not to reduce the ecological fight to a nature protective view. Ecology fight aims to go beyond capitalism with a desire of re-building the life; to provide peace and justice in society; to develop opportunities for nature to regenerate itself; to get over social inequalities, exploitation and hierarchy; and also aims at collective production based on self-management, effort for developing consumption principles. It aims at production to keep nature alive, not to destroy. This fight consists of both urban and rural fight styles in different senses. Therefore, solidarity forms that bound for programmatic corporation should be improved just as it was improved in the water forum, tekel boycott, fight against Genetically Modified Organisms, fight against golden mining. However, its principle and orientation should be brought into light with a programmatic blending.

In order to provide it, the ecology collective defines the forthcoming period as developing the mass communication means and even passing over itself as a societal practice, producing business, action and idea, and also the process of organizing forums. The only determination which can accomplish this is the need of advancing the approach of 'if we are not together, then we can't succeed' instead of 'if I don't be, it won't succeed, too'

4. The arenas against ecological crises

The grounds mostly becoming sharp of societal conflicts, exploitations and sack of nature need to be brought out to the foreground as an arena of politics. Therefore in the forthcoming period, first of all because of becoming untied of the agricultural constructions and aliment, health, agriculture's getting more capitalistic, the conflicts on these grounds will become definite. Especially the decrease policy of rural population has left or will leave millions of people without a home and habitation. In the process of EU Collective Agriculture policy, there will appear serious crises dynamics in the production of tea, sugar beet, and

kamusal alan inşa etmekten geçiyor.

Bugün görünen odur ki toplumsal hareketlerle siyasal hareketler arasındaki açığı giderek daralıyor. Siyasal hareketler toplumsal hareketçilikle malul bir siyasal çizgiye kayıyor. Ekolojik krizi gündemine alan antikapitalist siyasal cephenin büyük bir çoğunluğu için, ekolojik kriz, doğa varlıklarının kapitalizm tarafından tarumar edilmesi ile sınırlı. Bu anlamda da ekolojik ve ekonomik kriz ikilemi içinde, doğa sömürsüne araçsal yaklaşımlar gelişiyor. Oysa ki ekolojik krizin kentte ve kırdaki ortaya çıkan emekçi tabanı, krize karşı biricik kitlesel direnç olankalarını sağlıyor. Bu hareketleri taban hareketleri ya da köylü hareketleri olarak kompartımanlara ayırmanın maddi hiçbir karşılığı ve politik çözümleme gücü yok. Bu nedenle ekolojik krizin mağdurlarını emek hareketinin öznesi olarak örgütlemek gerekiyor. Köyünde su kuyularını, ormanları, toprağını korumak için mücadele eden bir hareket çevreci olarak adlandırılırken, sağlık hakkı için mücadele eden bir işçi neden işçi hareketinin bileşenidir sorusunun yanıtını bir takım zihni ayrıştırmalarla geçiştirmenin hiçbir politik değeri yoktur. En geniş kitlenin en geri taleplerini örgütlemek adına bir takım girişimler bu ekseninde yükseltilmeye çalışılıyor. İklim değişikliği karşısında mücadeleyi Kyoto Protokolü'nün imzalanmasına indirgeyen, Kopenhag sürecinden medet uman yaklaşımlar bunun somut bir örneğidir. Kitlelerin geri talepleri olarak ifade edilen talepler, aslında bu talepleri kitlelerin geri talebi varsayan siyaset tarzının geri talepleridir. Kendi geri talepleri üzerinden, ekolojik krizin mağdurlarını yedekleyen ve her defasında kendi akıllarını kitlelerin akıllarının önüne koyan siyaset tarzları bugün ekolojik mücadelesinin gerilemesine neden oluyor.

Ekolojik krizin mağdurları kendi öz örgütlenmelerini yaratacak ve bu sorun karşısında kendi çözüm önerilerini geliştirecek gücü ve politikleşme düzeyini, toplumsal mücadele pratikleri içinde kazanacaklar. Bu nedenle bu toplumsal mücadele alanlarında mağdurlarla ortak, birlikte yaratılacak kamusal alanın eşit özneleri olarak üretilecek politik taleplerin örgütlenmesi esas yönelim olarak açığa çıkartılmalıdır. Kendi siyasal aklını, mağdurların aklının önüne koymayan, yerelciliğe mahkum olmayan bir tarzda ve öz örgütlenmenin özgüllüklerini tanıyacak biçimlerde ekolojik krize karşı toplumsal mücadelenin geliştirilmesi esastır.

Bu ekseninde, kentlerde, çalışma alanlarında, mahallelerde konsey, meclis tarzı öz örgütlenme pratiklerinin açığa çıkartılması önemlidir. Bu örgütlenmelerden ortaya çıkacak politik irade ve örgütlülük düzeyiyle kendi kendini yönetmeyi öğrenmiş, kendi yürütmesini seçen bir politik kamusal bilincinin oluşması için çaba harcanacaktır. Yerel yönetici adaylarını belirleyecek bir şekilde de bu konseylerin işlevlendirilmesi gerektiği düşünülmelidir.

Kırsal alanda, giderek yoksullaşan köylü ve çiftçilerin dayanışma ağlarını geliştirecek tarzların geliştirilmesi, dayanışma birliklerinin kurulması, kolektif üretim ve yönetim esasına göre geliştirilmesi ve desteklenmesi de kamusal alanın yaratılmasında ve ekolojik krizin mağdurlarının dayanışma, birlik ve toplum mücadele pratiklerini

cereal grains with which the agriculture is made capitalistic and get into the company control. This act is going to bring along social, political, economic matters and increase the pressure of capital on nature and cultural existences. Lessening of the agriculture is going to quicken of the enterprises on a genetically modified organism's (GMO) legalizing. The conflicts on the topics of biological diversity, the right of the agricultural producer, health and balanced nutrition will increase. The opportunities of access to the secure aliment by poor will be restricted and the society will lose the dominance of aliment. It is needed to stand against of the typification of life and gaining a character of authoritarian and even fascistic on the company's control. Patent rights been started to be set up on living beings, mainly the seed, will give birth to the causes which is in favour of companies and against society. The depletion of biological diversity will agitate the living life and security deeply. Against to this application, it is needed to constitute an ecologist socialist politic line and to keep alive wide masses and labor powers in terms of being sensitive on these issues. In the oncoming period in which the applications of getting patent of the seed will gain momentum, the stipulation of living will be got to the hands of companies. Because of this, it is needed to be developed arenas in dominance of genetically modified organism, biosecurity aliment. In biosecurity policy, it is needed to be developed a perception opposing to GMO and getting getting patent of life. So it should get into orientations that the protection of nature and the protection and developing plant and animal approach will open the way of the importance of conception by society. In the matter of biosecurity since our establishment to today, in order to change the power into the organizational power, however, is possible with being effective in arenas. This is based on the need of making politics in the street and among the people, being organized in our works, districts and the families.

It has been seen in the areas such as water, soil, air, energy and forest needed to be organized in the condition of dissociation of economic and political desires; the exploitation and the depredation of nature will increase in the upcoming period. With the sale of these beings, the governments changing the debts also constitutes the infrastructure of an important impoverishing wave. The applications of 2A and 2B involve arenas of deep ecological crises because of changing the rural land to the urban rant and the application of development rights that is known as legally or illegally and also the efforts of putting together the 3. bridge with the Black Sea coast route. The approaches of industrial expansion cause the exploitation and conflicts in these becoming specialized areas.

With the privatization of the water wealths and the sale of watercourses, the access to the water is not a right anymore. In the following days against to the hydroelectric station contracts'start and the privatization of watercourses, we need to make a concentration to a politic area, which is limiting state politics but also creates its own organizations, has the capability to set the future. Therefore, with the

geliştirecektir. Ulukışla'da altın madeni karşıtı hareket içinde köy meclisi temelinde örgütlediğimiz çalışmalar da tam da bu fikriden besleniyor. Mücadelenin kendi öz örgütlerini yaratabilmesi, kendi inisiyatiflerini yaratması, örgütsel önderliklerin kişi temelinde değil meclis temelinde açığa çıkması, toplumun şirket ve devlet karşısında kendi gücünün bilincine varması, birimlerini oluşturması ve özneleşmesi işte bu yaklaşımın temel başarısıdır. Bugün ekoloji mücadelesi içinde en kitlesel, esnek ve özyönetim anlayışına dayalı, kolektif bir yapılanma olarak doğan köy meclisleri anlayışının tüm ekoloji mücadelesi için önemli bir deneyim olduğunu görmemiz gerekiyor. Merkezi ve yerel yönetim karşısında bir tür ikili iktidar deneyimini geliştirmek, giderek genişleyen ve köy temelinde ortak karar alma süreçlerini örgütleyen ve yönelim olarak altın karşıtı mücadele örgütlediği gibi aynı zamanda aşağıdan yukarıya bir demokrasi modeli olarak da köy meclisleri kendi öz örgütlerini inşa edebilecektir.

Ancak her türlü meclis örgütlenmesinin de benzer bir deneyim açığa çıkartacağını ummak yanıltıcı olur.

Doğa Derneği ve Tema öncülüğünde geliştirilen "su meclisi girişimi" ise bürokratik bir yürütme temelinde devlet iktidarını toplumsal baskı yoluyla sınırlandırmayı amaçlayan bir yapı olarak doğmaktadır. Bu konuda gerekli önlemlerin alınması da sorumluluğumuzdadır. Bu yapı altında toplanmaya çalışan grupların sokaktan, demokratik ve tabana dayalı işleyişini güçlendirmek yerine tüm bu yapıları bir bürokratik mekanizma altında eriterek, salon etkinliklerine gömecek ve sonunda yasama faaliyetlerinde etkinlik, yargısal denetim gibi mekanizmalara sıkıştırılacak bir hareketler kümesi ihtiyacımız olan örgütsel form değildir.

Meclisi toplumsal yapıların nasıl bir üretim ve yönetim mekanizması geliştirilmesi gerektiği fikrini olgunlaştıracak biçimde ve kitle hareketliliğini esas alan bir tarza sokaktan kurmak gerekir.

Bu açıdan özellikle ortak tarım politikası, su varlıklarının piyasalaştırılması, kamu varlıklarının kentsel rant konusu haline getirilmesi, ekonomik kalkınmacılığın sürdürülebilir yaşamın önüne geçtiği müktesebat sürecinde; mülksüzleşen ve toprağından kopan kitlelerin sosyal hizmetlerden, temel sosyal ve siyasal haklardan yararlanmasının önünü açacak örgütlenmelerin desteklenmesi ve geliştirilmesi esas olacaktır. Bir yandan ezilenlerin kendi özörgütlerini kurmasının desteklenmesinin diğer yandan bu özörgütler arasında ağların kurulmasının sağlanması da temel görevimizdir. Kooperatifler, imeceler, sendikalar, kolektif yapılar, ortak fikir üreten kitle iletişim araçları geliştirmek önümüzdeki dönemde ısrarla üzerinde deneyim geliştirmemiz gereken akslardır. Kapitalizm karşıtı zemini geliştirecek, kâra dayalı yaşamın kitleleri yoksullaştırdığını ön plana alacak, yoksullaştırmanın doğayı yok ettiği vurgusunu işleyecek biçimde yoksul toplum kesimleri ile dayanışma içinde olmak da bu temel aksımızı besleyecek politik zorunluluğumuzdur. Kır ve kentte yürütülecek mücadeleleri emeğin ekoloji mücadelesi olarak görmek ve geliştirmek bu ekseninde oldukça önemlidir.

Bir diğer yanda orta sınıf, aydın duyarlılığına yaslanarak

opposition of privatization of watercourses, it needs to be applied organizing a politic hegemony for people, institution and structure's democratic, legal and establishment actions.

Because of this reason, the forthcoming period will be a time in which capital's ecologic debts and the poor's economic indebtedness increase. It is needed to develop politics which disorganize socializing the approach of the right to the access of the energy, water, air and also looking the poor as guilty and taking the socializing of energy, also leaving the production styles and techniques which is serious burden to nature. The unrestrained approaches in mining policy is making clear of the exploitation of sacking the coasts, forests and land. It is needed to be recognized the changes made into development act in village act in which is thought to base on a legal ground with the configuration of 2009. The World Water Forum in Turkey and the legislation of Water Act, the time of exploitation is going to increase is so close. So we need to develop united actions against rural consumer-ecology organizations in which the urban water services becoming more expensive and having a fee. We need to take into account the configurations which aren't only sensible to fellow countrymen but to the whole country in the other depredation areas benignly lived with the privatization of watercourses.

In the matter of energy, we are vis a vis with a production perception that is indexed to war industry. Hydroelectricity, thermic and nuclear station will make an increase on the exploitation of effort and nature in following years. So in the energy's regional scale is needed to be planned. So the energy is needed to be planned with a scale factor which is based on its accordance with nature and effectiveness, sufficiency to its own, the ability of converting, planning that are in the energy's regional scale. In the matter of nuclear, the government needs to explain clearly about the depredation and the destruction of nuclear with the insistence of public. We need to have regional politics which is based on social benefit by looking out the difficulty which the nuclear stations make to peace in the middle east. There has been no opportunity to stand against the nuclear stations without developing regional policies in energy. Therefore, we need to put on the agenda of anti nuclear struggle in the anti-military line which take the peace basis and exclude the capitalist competition in the middle east.

In this sense, the policies which run the climate change and drought are one of the areas in the ecology collective's policy struggle. Firstly, to support and develop the resistance against the exploitation of labor, to give priority to the buildings of own organizations in the nature depredation's development and to provide the wotery areas not to open so much to the agriculture are our first aims. To provide the rivers not to be drowned into hydroelectric stations and to leave the policies toward the coal stations support by the cement sector. It is needed to develop policies. Leaving the economic perception which is based on the sectors of causing the climate change and emission of the heating gassed of the world, the planned, catchment area-based.

gelişmeye çalışan çevreci mücadelelerin, ulusalçı ve yerelci tarzlarla eklenme süreci hızlanmaktadır. Bir tür yerelci ve ulusalçı milliyetçiliklerin kök saldığı bu zeminlerde, mücadelenin sömürü, yağma ve yoksullaştırmaya karşı toplumsal eşitlik, özgürlük ve adalet ekseninde geliştirilmesi gerekmektedir. Artık ve atık toplumuna karşı mücadele, siyaset ve ekonomi arasında, üretim ve yönetim arasındaki çelişkinin aşılmasını gözetecek bir mücadele eksenini oluşturmalıdır. Her saldırıyı dış mihrakların oyunu olarak açığıklayan ulusalçı tarza karşı emperyalizmin ülke içindeki dinamiklerine vurgu; bu anlamda anti kapitalist bir eksen, bunun yanında yerellerin kendi özgüllüklerini kaybetmesine de fırsat tanımayacak ancak yerel pratikleri birleştirecek bütünlüklü bir mücadele hattı kurmalıdır.

Madencilik, çimento, enerji, su, gıda alanlarındaki mücadelelerin bu açıdan iklim değişikliğini odak alarak, emeğin ve doğanın sömürsüne karşı ekolojist-sosyalist bir tarzda gelişmesi, politikleşmesi, anti kapitalist bir tarza bürünmesi, siyasal olarak mağdurlarının inisiyatifinde gelişmesi için çaba harcamakta sorumluluğumuzdur. Bu anlamda yerelciliğe gömülmüş, yıkımı kendi coğrafyalarının dışına ötelemeye çalışan hareketlerin siyasal ufuklarının genişletilmesine çaba harcanmalı, özellikle hidroelektrik, termik, nükleer santral konularında sıkça görülen, "buraya yapılmasında nereye yapılırsa yapılsın" anlayışının ekolojik krizi çözenin çok uzağında olduğu vurgulanmalıdır.

Bu nedenle Mersin ve Sinop'ta önümüzdeki yıllarda kurulması devletçe planlanan nükleer santrallere karşı mücadele edecek çizginin, diğer toplumsal mücadelelerle bütünlüşmesi ölçüsünde başarılı olabileceğini görmeliyiz.

Savaş seviciliği ve milliyetçiliği tetikleyen yerelcilik, kalkınmacılık toplumsal çelişkinin emek ekseninde biçimlendiğini görünmez kılarken, siyasal arenanın milliyetçi gerilimlerle inşa edilmesinin de kapısını aralamaktadır. Başta nükleer karşıtlığı olmak üzere mücadele ettiğimiz pek çok siyasal sorunun aynı zamanda milliyetçi ve yerelci bakış açılarını mahkûm etme anlayışıyla, halkların barışını odak alarak geliştirilmesi gerekmektedir.

Diğer yandan da sürdürülebilir kalkınma ekseninde geliştirilen, orman, sulak alanlar, su havzaları, tarım alanları, kent toprakları, deniz, biyolojik çeşitlilik konularında sonu yıkım olan alternatif yaklaşımlardan da kurtulmak gerekmektedir. Aynı yaklaşımın kentsel dönüşüm alanlarında tezahür eden müzakereci planlama yaklaşımının uzantısı alternatif projeler üzerinden kentsel pazarlıklar başarılı olmamakta ve olmayacaktır. Bu yıkım politikaları karşısında ilk elden gelişen yerelci yaklaşımlar sorunu devletle pazarlık ederek çözebileceklerini düşünmektedir. Aslında kentsel sorunların çözümünde çok çözümsüzlüğüne yol açan bu yaklaşımlar, mikro iktidar alanlarında kendi uzmanlıklarının itibar görmesini isteyen seçkinlerin hayalinden öte bir anlamda taşımamaktadır. Yerelciliği yeniden üreten milliyetçi refleksleri kısa vadede aşmak mümkün görünmese de bu hareketlerin devlet ve sermaye arasındaki birlikteliği görmelerini sağlayacak örgütlenmeler ve ideolojik araçlar geliştirilmelidir.

the types which undergo to the ecological production should be highlighted and development.

The problems which are made by fast developing countries increase the climate change, too. The other focuses are moss production, international trade and transportation. So, the production is immediately needed to reach a manner of guarding the opportunities of nature and developing the potential of nature's renewing itself. Against the capitalism that is a barbaric system. It is necessary to think about the grounds which are under the responsibility of enhancing the struggle in the coming period by developing policies against capitalism on the matter of climate change.

This struggle should be seen as seeds which are put in to make the public build their own organization, to govern itself and to ascertain the basic democratic means producing with nature, to have brotherhood practices of folks, to have the opportunities of social freedom for women.

Her defasında canlı yaşamını metalaştıran turizmi alternatif gören projeler, toplum, doğa ve tarih varlıklarını alınıp satılabilir kılarak insanı ve doğayı daha derinden yok eden gelişmelere de zemin hazırlamaktadır. Endüstriyel bir nitelik kazanmış kitle turizmi, ekonomik gelişme için alternatif bir model olarak ön plana çıkartılsa da kıyıların, denizlerin, ormanların yıkımında, yaşamın sömürülmesinde bu tarz ekonomik etkinliklerin ağır tahribatı olmuştur. Bu nedenle hareketlerin içine sinmiş projeci, sürdürülebilir kalkınmacı, milliyetçi, liberal anlayışların yerini alacak havza ölçekli planlama yaklaşımına, dayanışmaya, ortak üretime, yerel tüketime dayalı, kullanım değerini ön plana çıkartan, doğayla birliği esas alan, kar mantığını dışlamış, halkların birlikte yaşamasını esas alan, kolektif bir yönetime dayanan ekonomi modellerinin düşünsel düzeyde geliştirilmesi, örgütlenmeler içinde bu tarzların deneyimlenmeye başlanması sağlanmalıdır.

Bu anlamda toplumsal ve siyasal hareketlerin harmanlanmasını esas alan, özyönetim algısını kökleştiren ekososyalist forumların geliştirilmesi ve dünya ekososyalist ağının örgütlü bir düzeye sıçratılması için emek harcamak örgütsel bir zorunluluk haline gelmiştir. Emek ve doğayı birlikte eksenine alan, ekolojik krize karşı anti kapitalist mücadele hattının yeryüzü örgütünü oluşturmak, yerelciliğe ve milliyetçiliğe karşı panzehir olacaktır.

2. Ekolojik Krize Karşı Toplumsal Dayanışma

Ekolojik krize karşı toplumsal dayanışma forumlarının geliştirilmesi, örgütsel bir yönelim olarak benimsenmelidir. Bu forumlar, farklı mücadele dinamiklerini ve pratiklerinin bilgi ve deneyim paylaşımlarını aktardığı, birbirleriyle bakışımı bir mücadele zemini yaratmak için politik pratiklerini paylaştığı kamusal alanlar olarak örgütlenmelidir.

Toplumsal hareketlerin siyasallaşma, kendi özgüllüklerini görme, özneleşmelerine bir katkı olarak görülmesi gereken bu zeminler, aynı zamanda toplumsal barış ve kardeşleşme tohumlarını kök salmasına da olanak sağlayacaktır. Kırdaki ve kentte gelişen ekolojik krize karşı mücadelelerin birbirlerini desteklemelerinin önemi ortaya çıkacak, mücadelenin ortak yürütülmesi ve geliştirilmesinin önemini kavranmasına da olanak sağlayacaktır. Bu zeminlerde gelişecek politik kararlar aynı zamanda hareketlerin birbirlerini besleyerek gelişmelerinin de yollarından biri olarak görülmelidir.

Bu forumlara hazırlık niteliğinde olacak, yerel siyasal öznelerin katılımıyla arama toplantılarının yapılması bu açıdan gereklidir. Konusunda yetişmiş kişilerin, duyarlı kişi ve grupların, halkın ve mücadele gönüllülerinin katılımıyla genişleyecek ve geliştirilecek programlar dâhilinde orta vadede kendi kendini yönetme fikrinin düşünsel ve pratik olarak gelişmesine neden olacak siyaset tarzlarının da ipuçları doğacaktır.

Toplumsal dayanışma belli ölçüde kendi tarihini yeniden yazma ve tarihle birlikte yaşama bilinci ile de mümkündür. Bu anlamda ekoloji mücadelesi kırsalda ve kentte Türkiye özelinde ortaya çıkan tarihsel belleğine sahip çıkmalıdır.

Bunu için de "düne dair ne varsa" tarihsel anlamlarıyla kavranarak hareketin, bir takım kişi ve grupların iyi niyet ve

dileklerinden çok, geçmişin belleğinden taşındığının ortaya çıkartılması gerekir. Özellikle kırdaki 60'lı yıllarla birlikte ortaya çıkan kentsel mücadele; orman, su başta olmak üzere kırsal mücadele alanlarındaki sendika, örgüt ve yapıların anlamlarının ortaya çıkarılması ve bugüne taşınması gerekir.

Toplumsal yalnızlaşmanın hüküm sürdüğü, tek kişilik ilişkiler ağında toplumsallaşma gayretlerinin başarısızlıklarını bir yeteneksizlik olarak görmek yerine aynı ortak cephede yer alan yapıların örgütsel rekabet, kendini ötekiyle karşılaştırarak var etme yaklaşımlarından sıyrılarak politik birlikteliklerini inşa edecek dayanışma ağlarına ihtiyaç vardır. İçinde buldukları örgütleri bir tür sıçrama tahtası olarak görmek yerine yatay örgütlenme anlayışı içinde, eşitsizliğe dayalı ilişkilerin olabildiğince eşitlikçi temellerle kavuşturulabilmesi için etkin bir paylaşım ve dayanışma gücünü ortaya koymanın önemi ortadadır. Bunun için yemek yapmaktan, kitap okumaya, sohbet etmekten, insanlarla iletişim kurmaya, egoları törpülemekten, yeteneklerin açığa çıkmasının önünü açmaya varıncaya kadar insani eylemleri özgülleştiren pratikler yoluyla doğayla daha barışık bir yaşam için yol alınacağını bilmek gerekir. Bu doğrultuda da toplumsal dayanışma ağı içinde bulunan kişilerin sadece bir birleriyle profesyonel düzeyden ilişkilenebilmesine değil insani, sosyal, kültürel iletişim kanallarını geliştirmeye çok fazla ihtiyaç vardır.

3. Ekolojik Krize Karşı Örgütsel Dayanışma Ve Harmanlanma

Ekolojik krize karşı mücadele konusunda örgütsel bir dayanışma ağının yaratılması birincil önceliğimiz olmalıdır.

Bugüne kadar platform tarzı örgütlenmelerle üst söyleme iddiasına girmiş olan kimi yapıların bu dayanışma ağının yaratmak şöyle dursun, mücadele zeminini daraltıcı pratiklere yol açtığı görülüyor. Toplumsal mücadeleyi bir tür politik rekabete, statü kaygısına boğan bu anlayışların, kendi dar grup çıkarlarından, kişisel çıkardan öte örgütleyebilecekleri -ki bunu da örgütledikleri söylenemez- bir şey yoktur. 2008 yılında kurulan yeşiller partisi pratiği siyasal bir odak olarak doğmasına karşın geçen süre içinde kendi suretinden doğan yapılarla birlikte bir sekt haline dönüşmüşse, sol bir blok halinde kitle mücadelesi içinden kopmuşsa bir kez daha mücadeleyi toplumsallaştıracak araçlarımızı geliştirme zorunluluğumuzu hatırlamalıyız.

Ekolojik krize karşı mücadele, kadınların, yoksulların, işçilerin, işsizlerin, mülksüzleşen köylülerin, duyarlı sosyal grupların, çalışanların genel olarak da emeğiyle geçinenlerin, anti kapitalist bir tarzda, doğayı ve emeği özgürleştirme, yaşamı yeniden kurma mücadelesi olarak geliştirilmelidir.

Doğa ve emek eksenli kırdaki ve kentte ortaya çıkan antikapitalist mücadele pratikleri etrafında biçimlenerek, programatik bir eksende harmanlanma ekolojik krize karşı tarihsel bir sorumluluktur. Bu nedenle ekoloji kolektifi kendisini de içerip aşacak bir eksenin programatik düzeyde tabandan inşasına yönelik kararlılığını ortaya koymaktadır.

Kentsel dönüşüm alanlarından başlayarak yükselen kentsel muhalefet ile madencilik, su, orman, tarımsal sorunlardan doğan kırsal mücadelelerin bütünleştirilmesini

temel alan bir yeniden harmanlanmaya ihtiyaç vardır. Bu harmanlanma süreci içinde emek örgütlerinin, sendikaların, diğer kitle örgütlerinin bu eksende geliştirilmesi, ekolojik mücadele eksenini bu örgütlerin programatik düzeyde önlerine koymalarının sağlanması gerekmektedir. İşçilerin, kadınların, yoksulların, topraksızların, mülksüzleştirilenlerin, hak gaspına uğrayanların, yurttaş sayılmayanların en genel olarak da düzenin artık ve atığı haline gelmiş olanların örgütlü olduğu mücadele zeminlerinde hava, su, toprak, enerjiye ulaşma, sosyal adaletin sağlanması, yaşama bilinci, ekolojik politika olarak geliştirilmelidir.

Bunun içinde alancı bakış açılarından kurtulmak, ekoloji mücadelesini doğa korumacı çizgiye indirgememek gerekir. Ekoloji mücadelesi en temelinde, kapitalizmi aşmayı hedef alan yaşamı yeniden kurma arzusu, toplumsal barışı ve adaleti sağlamaya yönelik inanç, özyönetime dayalı kolektif bir üretim ve tüketim tarzı geliştirmek için çaba, doğanın kendini yenileyebilme olanaklarını geliştirmek, toplumsal eşitsizlikleri, sömürüyü, hiyerarşiyi aşmak, yok etmek için değil, yaşatmak için üretme çabası ve niyetidir. Bu mücadele bir yanıla kent diğer yanıla kırsaldaki mücadele biçimlerini kapsamına almaktadır. Bu nedenle programatik birliğe giden dayanışma biçimleri tıpkı su forumunda, tekel direnişinde, gdo karşıtı mücadelede, altın madenciliğine karşı direnişte olduğu gibi geliştirilmeli ve fakat programatik bir harmanlanma ile ilke ve yönelimini de açığa çıkartmalıdır.

Bunu sağlamak için ekoloji kolektifi önümüzdeki dönemi kendini de aşacak bir toplumsallaşma pratiği olarak örece kitle iletişim araçlarının geliştirilmesi, birlikte iş, eylem ve fikir üretme, forumlar organize etme süreci olarak tanımlar. Bunu başaracak yegane irade kendimizi toplumsal mücadelenin yerine ikame eden, ben olmazsam olmaz yaklaşımı yerine birlikte olmazsak başarılı olamayız yaklaşımının geliştirilmesi gerekir.

4. Ekolojik Krize Karşı Mücadele Alanları

Toplumsal çelişkilerin, sömürünün, doğanın yağmasının en keskinleştiği zeminler politik mücadele alanları olarak ön plana çıkarılmalıdır. Bu açıdan önümüzdeki dönemde öncelikli olarak tarımsal yapıdaki çözülme, gıda, sağlık, tarımın daha fazla kapitalize olması nedeniyle, bu zeminlerde çelişkiler keskinleşecektir. Özellikle kırsal nüfusun aşağılara çekilmesi politikası milyonlarca insanı yersiz ve yurtsuz bırakmakta ve bırakacaktır. AB Ortak tarım politikası sürecinde tarımın kapitalistleştirilmesi ve şirket denetimine girmesiyle çay, şekerpancarı, hububat üretimlerinde ciddi kriz dinamikleri doğacaktır. Bu hareketlenme birçok sosyal, siyasal ve ekonomik sorunu beraberinde getirecek, doğa ve kültür varlıkları üzerinde sermayenin baskısını arttıracaktır. Tarımın küçültülmesi, genetiği değiştirilmiş organizmaların meşrulaştırılması girişimlerini hızlandıracaktır. Biyolojik çeşitlilik, tarımsal üreticinin hakları, sağlık, dengeli beslenme konularında çelişkiler artacaktır. Yoksulların güvenli gıdaya ulaşma olanakları kısıtlanacak, toplum gıda egemenliğini yitirecektir. Yaşamın tek tipleşmesi, şirketlerin denetiminde otoriter ve hatta faşizan bir karakter kazanmasına karşı durmak

gerekmektedir. Tohum başta olmak üzere canlılar üzerinde kurulmaya başlanan patent hakları, şirketler lehine, toplum aleyhine sonuçlar doğuracaktır. Biyolojik çeşitliliğin yok olması, canlı yaşamını ve güvenliğini derinden sarsacaktır. Bu uygulamalar karşısında ekolojist sosyalist bir politik hat oluşturmak en geniş kitleleri, emek güçlerini bu konularda duyarlı olmaları açısından diri tutmak gerekmektedir.

Tohumun patentlenmesi uygulamalarının hız kazanacağı önümüzdeki dönemde yaşama hakkının koşullarını belirleme şirketlerin eline geçecektir. Bu nedenle genetiği değiştirilmiş organizmalar, biyogüvenlik, gıda egemenliği gibi konularda mücadele alanları geliştirilmelidir. Biyogüvenlik politikasında, genetiği değiştirilmiş organizmalara hayır diyen, yaşamın patentlenmesine karşı duran bir anlayış geliştirilmelidir. Bunun için doğa koruma, bitki, hayvan koruma ve geliştirme yaklaşımlarının toplum tarafından öneminin kavranmasının yolunu açacak yönelimlere girilmelidir. Biyogüvenlik konusunda kuruluşumuzdan bugüne kadar kamuoyunda kurduğumuz hegemonyayı bir örgütlü güce dönüştürmek ise ancak mücadele alanlarında etkin olmamızla mümkündür.

Bu da sokakta insanların içinde politka yapmayı, işyerlerimizde, mahallede, ailemizin içinde örgütlenmeyi gerekli kılmaktadır.

Ekonomik ve politik taleplerin eriyik halde örgütlenmesi gereken su, toprak, hava, enerji, orman gibi alanlarda önümüzdeki dönemde sömürünün ve doğa tahribatının yoğunlaşacağı görülmektedir. Bu varlıkların satışıyla, borçlarını çevirmeyi önlerine koyan hükümetler aynı zamanda büyük bir yoksullaştırma dalgasının da alt yapısını oluşturmaktadır. 2A ve 2B uygulamaları, kır toprağın kentsel rant alanı haline getirilmesi, yasal veya yasa dışı yollarla tanınan imar hakkı uygulamaları, üçüncü köprüyle Karadeniz sahil yolunun birleştirilmesi çabası hem kentte hem kırsal derin ekolojik kriz alanları yaratmaktadır. Endüstriyel büyüme yaklaşımları bu alanlarda sömürünün ve çelişkilerin derinleşmesine neden olmaktadır.

Su varlıklarını özelleştirilmesi, derlerin satılması ile suya ulaşma bir hak olmaktan çıkmaktadır. Önümüzdeki günlerde hidroelektrik santral ihalelerinin başlaması, derelerin özelleştirilmesi karşısında devlet politikalarını kuşatan ve fakat kendi öz örgütlerini de yaratan, geleceği kurma yeteneğine muktedir bir politik alana yığınak yapmamız gerekecektir. Bu nedenle derelerin özelleştirilmesine karşı kişi, kurum ve yapıların demokratik, meşru, kurucu eylemliliklerini örgütleyecek bir politik hegemonyayı hayata geçirmek gerekir.

Bu nedenle önümüzdeki dönemde sermayenin ekolojik borçlarının, yoksulların da ekonomik borçlandırılmalarının artacağı bir dönem olacaktır. Enerjinin toplumsallaştırılmasını, topluma ve doğaya büyük yük getiren üretim tarzlarının ve tekniklerinin terk edilmesini esas alan, enerjiye, suya, havaya ulaşmanın temel bir yaşama hakkı olduğunu ön plana çıkartan, yoksulları suçlu olarak gören anlayışı alt üst eden bir politika geliştirmek gerekmektedir. Mdencilik politikasında pervasız uygulamalar, kıyıların, ormanların, toprağın yağmasını ve emeğin

sömürsünü keskinleştirecektir. 2009 yılında Dünya Su Forumu'nun Türkiye'de yapılması ardından hızlanan ve Su kanunu'nun çıkarılmasıyla yasal zemine kavuşturulması düşünülen, köy kanununda, imar kanununda yapılan değişikliklerle de sömürgeleştirilen derinleşeceği günlerin yakın olduğu görülmelidir. Bu nedenle kentsel su hizmetlerinin pahalılaştırılmasına, paralılaştırılmasına karşı tüketici, kentli ekoloji örgütlerinin birleşik eylemlerini geliştirmeliyiz. Derelerin özelleştirilmesi ile yaşanacak diğer tahribat alanlarında da sadece hemşehri derneklerinin değil toplumun tümünü duyarlı kılabilecek yapılanmaları önümüze almalıyız.

Enerji konusunda da giderek, savaş sanayine endekslenmiş, bir üretim anlayışı ile karşı karşıyayız. Hidroelektrik, termik ve nükleer santraller önümüzdeki yıllarda emek ve doğa sömürsünü daha da arttıracak. Bu açıdan enerjinin bölgesel ölçekte, etkinliği, kendi kendine yetebilirliği, dönüştürülebilirliği, planlamayı, doğayla uyumu esas alan bir ölçekte tasarlanması gerekmektedir. Nükleer konusunda hükümetin ısrarını karşısında kamuoyuna, nükleer santrallerin yaratacağı yıkım ve tahribat da doğru anlatılabilir. Nükleer santrallerin ortadoğuda barışa vuracağı darbe gözetilerek, toplumsal yarar paylaşımına dayalı bölgesel politikalara ihtiyacımız vardır. Enerjide bölgesel politikalar geliştirilmeden nükleer santrallere karşı durmamızın olanağı kalmamaktadır. Bu nedenle Ortadoğu coğrafyasında barışı esas alan ve kapitalist rekabeti dışlayan, antimilitarist hattı ısrarla nükleer karşıtı mücadelenin gündeminde tutmalıyız.

Bu bağlamda iklim değişikliği, kuraklık konusunda yürütülecek politikalar da Ekoloji Kolektifi'nin politik mücadele alanlarından biridir. Öncelikli olarak, daha fazla emek sömürsüne karşı direnişleri desteklemek ve büyütme, doğa tahribatının engellenmesinde örgütlerin inşasına öncelik vermek, doğa koruma alanlarının geliştirilmesi, ekosistemlerin kendi bütünlükleri içinde geliştirilmesini sağlamak, sulak alanların daha fazla tarıma açılmasını sağlamak önceliklerimizdir. Nehirlerin hidroelektrik santrallere boğulmaması, çimento sektörünün, kömür santrallerinin desteklenmesine yönelik politikalarından vazgeçilmesini sağlayacak politikaların geliştirilmesi gerekmektedir. İklim değişikliğine neden olan ve küreyi ısıtan gazların salımına yol açan bu sektörlerle dayalı bir ekonomi anlayışı terk edilerek, planlı, havza temelli, ekolojik üretime geçilecek tarzların yolu politik olarak vurgulanmalı ve geliştirilmelidir.

Hızla büyüyen kentlerin yarattığı sorunlarda iklim değişikliğini derinleştirmektedir. Kitlesele üretim, kıtalararası ticaret ve ulaşım diğer odaklardır. Bu açıdan üretimin bir an önce, doğanın olanaklarını gözeterek, doğanın kendini yenileyebilme potansiyelini geliştiren bir tarza ulaştırılması gerekmektedir.

Barbarlık sistemi olan kapitalizme karşı mücadeleyi yükseltme sorumluluğu altında önümüzdeki dönem iklim değişikliği konusunda kapitalizm karşıtı politikaların geliştirileceği zeminler üzerine yoğunlaşmak gerekmektedir.

Bu mücadele zemini toplumun kendi örgütlerini inşa, kendi kendini yönetebileceği ve doğayla birlikte üretebileceği temel demokratik araçların ortaya çıkarılacağı, halkların kardeşleşme pratiklerinin bulunacağı, kadının toplumsal özgürleşmesinin olanaklarının doğacağı ve geleceğin toplumu için atılan tohumlar olarak görülmelidir.

C. Mâli Durum Ve Olanaklar

Toplumsal örgütlenmeler için mâli olanaklar her zaman önemli bir sorun olmuştur. Son yıllarda pek çok örgüt mali kısıtlılıklar nedeniyle, fon, hibe, destek arayışı içinde uluslararası kuruluşların ve veya şirketlerin kapısını çalmaya başlamıştır. Hatta sadece para kazanma için bile bu tür örgütlenmeler hayata geçmektedir.

Gücünü toplumsal olarak örgütlü olduğu kitlelerden almayan hiçbir hareketin veya örgütün var olma şansı bulunmamaktadır. Bu tarz bir örgütlenme genişleme, kitlelerle buluşma olanaklarını yitirmektedir.

Maddi olarak kendi olanaklarını yaratamayan örgütlenmeler, hibe ve fon paralarıyla ayakta kalamazlar. Bu nedenle Ekoloji Kolektifi, mali olarak kendi üyelerinin öz gücüne yaslanarak gelişmeyi, emek örgütleri, meslek odaları, sendikalar, toplumsal dayanışma ağları ile mali olanaklarını geliştirmeyi, bu olanakları belirli politik hedefler doğrultusunda kurumsallaştırmayı ilke edinmiştir.

Mâli olarak uzmanların ve örgüt teknokratlarının egemenliğinde bir yapılanmanın toplumsal olarak yeni bir dünya özlemini hayata geçirecek bir niteliği olamayacağını bilmek gerekir. Bu açıdan da mali olanaklarını kendi emeğini kolektifleştirerek geliştirmek temel referansımızdır.

www.ekolojistler.org

Ekolojistler kolektif dergi 6. sayı özel ekidir

Ekolojistler kolektifi adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü: Emre Baturay Altınok

dergi editörü: Fevzi Özlüer | grafik tasarım ve uygulama: Harman Saner, Samet Zeydan

inkılap sokak 26/4 kızılây/ankara. www.ekolojistler.org / ekolojikkolektifi@yahoo.com telefon: (0312) 425 77 64 faks: (0312) 425 77 64

yayım tarihi: temmuz 2010 basım yeri: Kitap Matbaacılık Sanayi ve Tic. LTD. ŞTİ., Davutpaşa Cad. no: 123 K:1 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 482 99 10